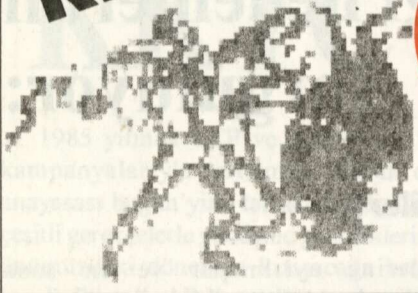

KIBRIS'TA

SOSYALİST GERÇEK

Aylık Siyasi Gazete
TEMMUZ 1999 Yılı: 4, Sayı: 42

Fiyatı: 200,000 TL(KDV Dahil)
UK: 1 Stg

Dayanışma Fiyatı:
1,000,000TL

Tek Tip Sosyal Güvenlik: SOYYGUN

Sosyal Güvenlik Kurumları'nın batması sonucu ülkemizde yönetenler yeni 'Alicengiz' oyunları türetiyorlar. Türkiye'ye IMF'nin dayattığı koşulları TC de bize dayatıyor. Ne yani biz TC'nin sömürgesi değiliz mi?

Sosyal Sigortalar ve İhtiyat Sandığı battı diyorlar. Sosyal devlette bu kurumlar devlet desteği, işveren desteği ve çalışandan alınan primlerle ayakta durur. Bu üç kaynaktan havuza para akacak ve bu havuzdan çalışanlar emekli olunca insanca yararlanacak. Sistem böyle olmalı. Bizdeki havuza akış belli. Havuzda ise üç büyük delik var. Birincisi askerliğin ikiye çarpılıp kamu görevine eklenmesi ile oluşan genç emeklilik furysası. Bu daha fazla 1976 öncesi askerlik yapanları, yani bugünkü üst kademe yöneticilerini ve milletvekillerini ilgilendirir. İkincisi Devletin bu kurumlara olan 10 trilyona yakın borcunun ödenmemesi. Baş patron olan devlet çalıştırdığı işçilerin primlerini yatırmamaktadır. (yasal zorunluluk olmasına rağmen). Üçüncü delik ise ülkede yaklaşık 20-25 bin göçmen işçi sigortasız çalıştırılmaktadır. Kısacası ülkenin toplam çalışanlarının üçte biri prim yatırmamaktadır.

Bu üç olgu sonucu sistem battı.

Devlet "havuzu dolduracağım" diyerek primleri iki katına çıkarmakta, kendi sorumluluğunu sıfıra indirmekte. emeklilik yaşını yükselterek "mezarda emekliliği" dayatmaktadır.

Kamuda ve özelde çalışan işçilerin primlerini çarçur eden devlet, şimdi işçileri memurlarla kavgaya sokmaya çalışıyor. "emekli olan işçi, emekli olan memurdan çok az maaş alıyor" propagandası yapıyor. Bu tek başına doğru. Yalnız işçilerin primlerini hortumlayanların memurlar olmadığını, hortumlayanların Kalkınma Bankası marifetiyle bir avuç tüccarın olduğunu görmek gerekir.

Devlet, memurlardan kestiği aylık emeklilik iştirak paylarının bulunduğu havuza bir kuruş katkı yapmama bile bu havuzun bu günkü sistemde dolup taşması gerekir.

Memurdan kesilen aylık prim reel olarak nemalandırılarak değerlendirilirse (özel hayat sigortaları gibi) memurun emekliliğinde alacağı ikramiye biriken paranın dörtte biri kadardır. Geri kalan para ise memurun yaşadığı sürece alacağı emeklilik maaşdır. Ülkemizde

(devamı 13. sayfada)

G 8'ler bastırdı, Annan çağrı yaptı: GÖRÜŞÜN!

Gelişmiş 7 Batılı ülke ve Rusya'nın oluşturduğu G 8'ler Kıbrıs'ta toplumlararası görüşmelerin başlanması için çabalarını yoğunlaştırdılar. BM Genel Sekreteri Kofi Annan, Denktas ve Klerides'e "koşulsuz görüşme" çağrısı yaptı.

Bu çağrıya Türkiye ve Denktas karşı çıktı. "KKTC tanınmazsa görüşme olmaz" mantığını ileri sürüyorlar. Rum tarafı ise yeni görüşme sürecinde Federasyondan konfederasyona doğru bir gidişin olduğunu ve Denktas Rejimini tatmin etmek için bu yolun seçildiğini vurgulayarak rahatsızlığını ortaya koydu.

G 8'ler içinde baş patron olan ABD, görüşmelerin başlamasını ve sorunun bir şekilde bağlanmasını isteyerek bastırmaktadır. Önemli olan bu sorunun nasıl bağlanacağıdır. Yani Kıbrıs'ın ilelebet dejure olarak bölüneceği ve Denktas Rejiminin tanınacağı, buna bağlı olarak Rum Tarafına toprak tavizi verileceği bir çözüm

Başyazı

YENİDEN EMPERYALİST ÇÖZÜM

Büyük emperyalist güçler Kosova'daki "başarıları" ile Balkanlarda verdikleri yeniden paylaşım kavgasında uzlaşarak bir adım daha attılar. Yugoslavya'yı parçalayıp parça parça yuttular. Geriye Sırbistan kaldı ki, orası da Miloseviç'in alaşağı edilmesine veya onunla uzlaşmaya bağlı veya orayı şimdilik Rusya'ya bırakmak, ki özellikle ABD emperyalistlerin Avrupalı emperyalistleri kontrol altında tutmak için tercih edecekleri bir çözüm.

Öyle görülüyor ki bundan sonraki yeni paylaşım kavgaları kanlı geçecek. Kosova kampanyasından sonra, Avrupalı, özellikle de Alman emperyalistleri öz güvenlerini kazandılar. İkinci Dünya Savaşından sonra içine itildikleri psikolojik baskıyı üzerlerinden attılar. Ortaya atılan, NATO'dan bağımsız, yeni Avrupa savunma doktrini de bu özgüvenin sonucu. Avrupalı emperyalistler, ABD'ye olan askeri bağımlılıktan kurtulma çabasına girdiler. Bu da haliyle "Yeni Dünya

(devamı 3. sayfada)

Avrupa gazetesi ve Arif Hasan Tahsin'e Londra'dan destek. Londra'daki büromuzun dağıttığı bildiriği aynen yayınlıyoruz.

Tüm demokratlara!

KUZEY KIBRIS'TA İLERİCİ GAZETE
YAZARLARININ SİYASİ OLARAK
CEZALANDIRILMALARINA KARŞI
GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM!

"Avrupa". Kuzey Kıbrıs'ta yayınlanan günlük bir gazetedir. Yayınına başlamasından bu yana, rejimin ve politikacıların uygulamaları hakkında bir dizi gerçekleri cesurca açığa çıkarmaktadır. 1958 ve 1975 yılları arasında var olan ve Türkiye tarafından mali olarak desteklenen, Kıbrıslı Türk ist. askeri örgütü TMT'nin uygulamalarını açığa çıkarırken, ayrıca Avrupa, onun liderleri ve özellikle sözde KKTC Cumhurbaşkanı Sayın Denktas hakkında belgeler bulmuştur.

(devamı 6. sayfada)

senaryosu (Ki en yakın senaryo) Kıbrıs Halkı'nın on yıllardır özlemini çektiği barışa hizmet edecek mi?

Annan'ın "görüşün" çağrısına ve G 8'lerin baskısına karşılık Denktas "Bu sorun dört taraf arasında halledilir. Esas olan Türk-Yunan haklarının korunmasıdır." demektedir. Herkesin bildiği gibi Denktas Kıbrıs Halkı'nın çıkarlarını, özelemlerini, kaygılarını hiç bir zaman taşımamıştır. Varsa-yoksa Türkiye ve Yunanistan burjuvalarının çıkarları. Bu çıkarlar kollarırken Güneyde ve kuzeyde Denktas'a ve Denktas gibilere "sadakatlerinden" dolayı yaratılacak ayrıcalıklar olacaktır elbet.

G 8'lerin girişimine Fetihci Ecevit de tepki gösterdi. "Kıbrıs'ta sorun yok ki G 8'ler ilgilensin. 1974'den beri adada kesintisiz barış var, iki ayrı devlet var, işler tıkır tıkır işliyor". Bölgenin, arkası sıvazlanan yeni yetme kabadayısı Ecevit Emperyalistlerin "arayışına" kızarak aklınca "kahramanlık" yapıyor. G 8'lerin önünde el-pençe divan duran Ecevit ve şürekası Körfez Krizi'nde, Bosna-Hersek ve Kosova savaşında başta ABD olmak üzere emperyalistlerin kulluğunu yapmamış mıydı? IMF ve Dünya Bankası'nın soygun politikalarını kendi

(devamı 14'de)

BİZİM DUVAR

Klerides: "Çoban köpekleri Türkiye'yi, Yunanistan'ı, sizi, bizi mandıraya sokacak" demiş...

Çoban köpeklerini anladık da mandıraya sokulacaklar ne oluyor?

KIVILCIM YAYINLARI sosyalizmin yenilgi nedenlerini sorguluyor:

★ Sovyetler Birliği'nin yıkılışının GERÇEK nedenleri nelerdi?

★ Çin ve Arnavutluk Komünist Partileri Kruşçef revizyonizmine karşı nasıl "mücadele" ettiler?

Kıvılcım Yayınları, tüm olumsuz koşullara inat 3. kitabını yayımlamış olmanın kıvancını yaşamaktadır. Ayrıca KIBRIS SORUNU isimli, sorunun tüm yönlerini işçi sınıfı açısından ele alan 4. kitabımızın da basılmakta olduğunu duyurmak istiyoruz. Bir Öncelliğin Ne Önemi Var Ki? isimli çalışmamızın "SUNUŞ" bölümünü kitap hakkında özlü bir yaklaşım sunar umuduyla yayınlıyoruz:

SUNUŞ

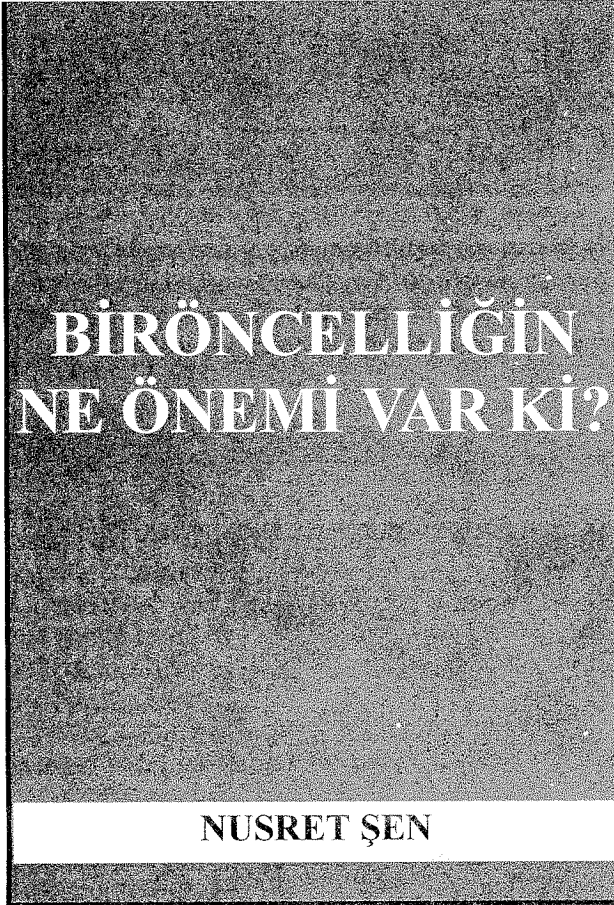
Yaygın anlayışlardan birine göre S.B.K.P'nin revizyonist yönelimi 1956'daki 20. Kongre ile başladı; Stalin'e ilk defa bu Kongre'de, pek çok kişinin resmi varlığını uzun süre bilmediği Kruşçef'in gizli konuşmasında saldırıldı; Ç.K.P ve A.E.P 20. Kongre'nin revizyonizmine karşı savaşımına ve Stalin'i savunmaya bundan bir müddet sonra başladı; onların bu savaşı, Marksist-Leninstlerin Sovyet Revizyonizmine karşı savaşını temsil eder; onların bu Stalin savunuları onların Stalin'i onun düşmanlarına karşı savunmalarını temsil eder; dolayısıyla bir yanda S.B.K.P ve diğer yanda Ç.K.P ve A.E.P arasında ortaya çıkan bölünme Stalin sonrası Komünist hareketteki ilk bölünmeyi, Revizyonistlerle Marksist-Leninstler arasındaki ilk bölünmeyi temsil eder vs. vs.

Bu tür önerilerin doğruluğunu yanlışlığını incelemek zorundayız. Bu zorunluluk herkese malum olmalıydı çünkü çok kötü bir yenilgiye uğratıldık, ezildik, yok edildik ve açıktır ki yukarıda değinilen bölünmenin taraflarından hiçbirisi de bize düşmana karşı iyi savaşçılar, muzaffer savaşçılar olmamız için gerekli bir ideolojik silah vermediler; kendimizi asmamız için sağlam bir ip verdiler. Neler olup bittiğini ve nelerin olup bitmekte olduğunu kavramamız gerekliliğinin zamanı geldi ve geçti bile.

Bu çalışma bu yönde küçük bir başlangıçtır. Bu çalışma, Stalin demek Komünizmin inşası demekse, Stalin'e yapılan saldırıların en geç Ağustos 1953'te başladığını, onun Komünizmi İnşa Planı'nın 1953 Ağustos'u başlarında ve açıktan açığa saldırıya uğradığını ve bu saldırıların ve yine açıktan açığa 20. Kongre'de de sürdürüldüğünü gösteriyor. Stalin'e saldırıdan onun şahsiyetine yapılan saldırıları anlayanlar ve böylece Stalin'i kendi dar, küçücük ve kişisel (kisiye tapma) seviyesizliğine indirenler, ancak bunlar Stalin'e saldırının 20. Kongredeki Kruşçef'in gizli konuşmasıyla başlatıldığını ilan edebilirler ve 20. Kongre öncesi açıktan başlatılan ve 20. Kongre'de de açıktan sürdürülen saldırıyı bir türlü göremezler.

Ve tabii ki, Ç.K.P ve A.E.P'nin belgelerine bir göz

★ KIVILCIM YAYINCILIK No: 3

atarsak, onların Stalin'e saldırıdan niye Stalin'in şahsiyetine yapılan saldırıları anladıkları da ortaya çıkar. Çünkü o zaman görülmektedir ki, sorun komünizmin inşası konusunda bir siyaset sorunu olduğunda tümü de, Sovyetler, Çinliler ve Arnavutlar hepsi de hemfikirdirler Ç.K.P ve A.E.P Stalin'in Komünizmi İnşa Planı'na yapılan saldırılarla hemfikirdirler, onlar da bu saldırıya katılmışlardır; onların Komünizmi inşa planları Stalin'in komünizmi inşa planıyla çakışmamakta fakat Kruşçef, Troçki ve Buharin'in komünizmi inşa planlarıyla tam bir uyum göstermektedir.

Kitabın birinci bölümünde okuyuculara ikinci bölümde sunulan belgeler hakkındaki yorumlarımızı topladık. Yorumlar da belgeleri yoptığımız gibi Sovyet, Çinli ve

Arnavut bölümlerine ayrılmıştır ve en sona Polonyalılardan enterasan bir belge eklenmiştir. Üçüncü, ekler bölümü, birinci bölümde varılan sonuçları güçlendirmek için ilave edildi; yani Ç.K.P ve A.E.P Stalin'in Komünizmi İnşa Planı'na yapılan saldırıdan haberdardı, onun planını bu saldırılara karşı savunmadılar ve dahası bu saldırıların revizyonist siyasetinin formüle edilmesine katkıda bulundular.

Herkes seçmek zorunda: komünizmi inşa planıyla Stalin veya kendilerine özgü komünizmi inşa planlarıyla onun gizli veya açık muhalifleri.

Üçüncü bir yol olmadı ve olmayacak da.

Ya, Marksizm-Leninizm'in çarpıtcılarına karşı tavizsizce yürütülecek mücadeleye katılır, ya da tavizler, bahaneler metodu ve dolayısıyla düşmanla bağlar korunur.

BİR ÖNCELLİĞİN NE ÖNEMİ VAR Kİ? TÜM KİTAPÇILARDA...

İsteme adresi:

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK (KIVILCIM YAYINLARI)
Müftü Ziyai Sok. Bekiroğlu İşhanı No: 1
Lefkoşa
Kıbrıs
(Mersin 10 Turkey)

Tel - Fax: 0(392)2282293
0(392) 7144597
e-mail: onur@analiz.net

**OKU-OKUT
ELEŞTİR
KATKI YAP**

KIBRIS SORUNU

YAKINDA TÜM KİTAPÇILARDA

İsteme adresi:

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK (KIVILCIM YAYINLARI)
Müftü Ziyai Sok. Bekiroğlu İşhanı No: 1
Lefkoşa
Kıbrıs
(Mersin 10 Turkey)

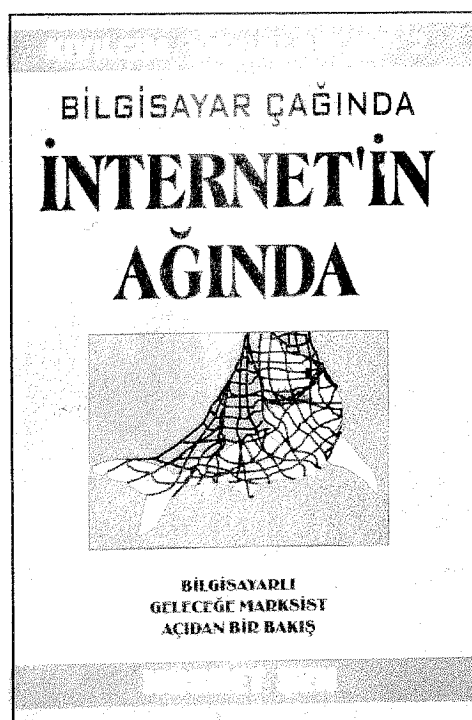
Tel - Fax: 0(392)2282293
0(392) 7144597
e-mail: onur@analiz.net

Bu kitapta, bilgisayarların bizi "tümüyle otomatikleşmiş üretime" götürmekte olduğu, insanların sürekli artan maddi ve kültürel gereksinimlerini karşılamak amacıyla üretim yapılsa çok kısa zamanda "tümüyle otomatikleşmiş üretime" ulaşabileceğimiz ortaya konuluyor. Bilgisayarların yarattığı bu yönelim, tekelci kapitalizmle uyumsuz, çünkü bu yönelimin kaçınılmaz sonucu makinelerin köleleştirilmesiyle varılan bir bolluk toplumu olacaktır.

İsteme adresi:

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK (KIVILCIM YAYINLARI)
Müftü Ziyai Sok. Bekiroğlu İşhanı No: 1
Lefkoşa
Kıbrıs
(Mersin 10 Turkey)

Tel - Fax: 0(392)2282293
0(392) 7144597
e-mail: onur@analiz.net

KKTC Anayasası tartışmaya açıldı

1985 yılında CTP ve KTÖS'ün "anayasa hayır" kampanyalarıyla tartışmalı olarak onaylanan KKTC anayasası bugün yine tartışmaya açıldı. Çeşitli partilerin çeşitli gerekçelerle gündeme getirdikleri değişiklik önerileri önümüzdeki dönemde kızıyacağı benziyor. Denktaş'ın kendini "padişah" ilan ettiği gerekçesiyle UBP ve Eroğlu "cumhurbaşkanlığı"nın dönemi sayısını sınırlandırarak Eroğlu'nun önünü açmak istiyor. Bu değişiklikler için CTP ve TKP'nin de gücüne ihtiyacı olan UBP, bu partilerle de

uzlaşmak zorundadır.

Anayasal olarak bir dizi değişikliğin tartışıldığı bu günlerde ülkenin gerçekleriyle, tartışılanlar arasında büyük farklar var. Ülkemiz Türkiye'nin bir stratejik sömürgeci durumunda iken intipüf maddelerle uğraşmak özden kaçmaktır. Mevcut anayasanın en öncelikli değişmesi gereken maddesi geçici 10. maddedir. Ne hikmetse adı geçici ama kendisi 1985 den beri kalıcı olmuştur. Anayasanın 117. maddesi yurdun iç ve dış güvenliğini savunma Bakanlığına vermesine rağmen, ünlü 10. "geçici"

maddeyle bu 117. madde ortadan kaldırılarak olağanüstü durum gerekçe gösterilerek iç ve dış güvenlik TC Silahlı Kuvvetlerine verilmiştir. İşin özü ülkenin hakimiyeti katıksız TC Genelkurmayı'nın elindedir. Yani Kuzey Kıbrıs TC'nin stratejik sömürgeci.

Bu durumda ünlü geçici 10. madde kalkmadıkça anayasal değişiklik palavralarının hiç bir anlamı yoktur. Halk güçleri bu maddenin kalkması için ciddi bir kampanya yürütmelidir. Yoksa kimin TC'nin uşağı olacağı sorunu halkımızı ilgilendirmemektedir.

Başyazı

(1. sayfadın devam)

Düzeni'nin sonunu getirdi. Çünkü dünya yeni emperyalist kavgalara gebe bir hale geliyor.

Son yapılan G-8 doruk toplantısında, emperyalistler Kosova başarısından(!) sonra yeni sorunlara da el atma ihtiyacını duydular. Bu toplantıda Kıbrıs sorunu da ele alındı ve BM Güvenlik Konseyine bir tavsiye kararı çıktı. Bu kararda, görüşmelerin şartsız-koşulsuz başlaması ve kesintisiz olarak sürdürülerek sonuçlandırılması öngörüldü. BM Güvenlik Konseyi de konuyu ele alarak Haziran ayı sonunda bir karar çıkardı. Bu kararda önceden çıkarılan kararlardan farklı bir şey yok. Esas olarak yapılan, bugünkü statükonun korunması ve yasallaştırmasının sağlanmasıdır. Bunun da ötesinde ABD emperyalistlerinin hazırladığı bir plâna göre garantör sayısı ABD'nin de katılımıyla dörde yükseltilecektir. Bu olgu aslında yeni bir gelişme gibi görünse de, ABD öncülüğünde gerçekleştirilmekte olan "conflict resolution" toplantılarında NATO'nun da garantör olması sürekli gündeme getirilerek kamuoyunda alt yapının hazırlanmasına çalışıldı. Böylece Ada üzerinde emperyalizmin, özellikle de ABD emperyalizminin kesin egemenliği kurulmuş olacaktır.

Kuzey Kıbrıs'taki CTP, YBH gibi 'sol' partiler, emperyalistlerin bu girişimlerine balıklama daldılar ve sahiplendiler. Biz her zaman söylediğimiz gibi yine tekrarlıyoruz: Emperyalistlerin çözüm(!) plânının dışında da bir çözüm vardır ve bu Kıbrıs halkının doğrudan taraf olduğu bir çözümdür. Bu çözüm, sorunların nedeni olan emperyalizmi dışlayan böylece de gerçek barışa giden çözümdür. Kıbrıs'ta gerçek barış ve uzlaşma ancak anti-emperyalist birleşik ve bağımsız Kıbrıs'ın kurulmasıyla olasıdır. Bu çözümde dayanacağımız tek güç Kıbrıs halkıdır. Hali hazırda sistemle bütünleşmiş olan küçük burjuva 'sol', bu konumunu daha da pekiştirecek olan emperyalist çözümlere derhal sarılmaktadır. Küçük burjuva 'sol'u emperyalistlerin peşinden gitmekten bir kez daha vazgeçmeye ve halkın çizgisini, anti-emperyalist birleşik cephe politikalarını sahiplenmeye çağırıyoruz.

CMC'nin zehir saçtığı belgelendi

Pof. Dr. Ümit Erdem, Prof. Dr. Has Günter (Alman), Prof. Dr. Ünal Altınbaş, Prof. Dr. Emür Henden ve birçok bilim adamının bir süre önce Lefke Maden bölgesinde yaptıkları araştırmanın sonuçları kamuoyuna açıklandı. Onyıllardır yaratılan kimyasal, biyolojik ve nükleer kirliliğin yalnız Kıbrıs'ı değil Tüm Doğu Akdeniz'i etkilediği ortaya çıktı.

Kısa ve uzun vadede alınacak bazı önlemler de sıralandı.

1- Kanserojen etkisi olan 200 varil ksantatin ve diğer tehlikeli kimyasal maddelerin etkisizleştirilmesi.

2- Denize akan ve büyük bir deniz kirliliği yaratan ve PHC derecesi 2.0 olan asitli suyun denize akışının önlenmesi.

3- Tehlike arzeden CMC maden alanının tellenerek insan ve hayvanların girişinin önlenmesi.

4- CMC maden atıklarının temizlenmesi için proje hazırlanması.

Uzmanları bu kadar ciddi raporlarına rağmen hükümet yetkilileri hala daha hiç bir önlem almamaktadırlar. ABD'li CMC maden şirketinin yarattığı kirlilik salt kar uğruna çevrenin ve insan hayatının ne kadar ucuz olduğunu gösterir.

Kokuşmuş Sistemin Utanmaz Yüzü Sürüyor

Gün geçmiyor ki bir skandal, bir ahlaksızlık ortalığa saçılmasın. Bakan eliyle vatandaşlık satışı. Kıyı bankacılığı adı altında karapara aklama, siyasi rüşvet dağıtma. Ülkenin içme suları kolibasil istilasında. Halkın paraları su ticaretine akıyor. Salmonella olan onbinlerce tavuk Devlet Üretme Çiftliklerinde kesilip kıyma yapıp halka satılıyor. Belçika'da patlak veren "dioksin skandalı" dünyayı sarsarken ülkemizde sorumlular ciddi hiç bir önlem almadılar. Halen marketlerin raflarında Belçika menşeli gıdalar satılmaktadır. İşin diğer yanı bu ürünlerdeki dioksini analiz edecek teknoloji ülkemizde bulunmamaktadır.

Tüm bu gelişmeler yaşanırken bir avuç çıkar odağı bu pisliğin sürmesi için anavatanlarına şükran ederek kişiliğiz tavırlarını sürdürmektedirler. Fetihci Ecevit de yarattığı bu bataklığı görmek için can atıyor. Temmuzda gelip yarattığı bu bataklığın TC'deki bataklığa ne kadar benzediğine bakacak. Farklı olan yönler saptanıp en kısa zamanda giderilecek.

CTP 17. Olağan Genel Kurulu Yapıldı

27 Haziran 1999'da CTP genel kurulu toplandı. Genel Kurul'a Güney Kıbrıs'tan ve Türkiye'den bazı parti temsilcileri de katıldı.

Genel Kurul son genel seçimlerden büyük bir yara alarak çıkan partinin politikalarını sorgulama ve kadrolarını sorgulama olarak geçecek gibiydi. Oysa partide ciddi hiç bir özeleştirici göze çarpmadı. Partiye hakim olan Mehmedali Talat ekibi genel kuruldan aynı güçle çıktı.

Genel kurulda göze çarpan olguların başında CTP'nin çark ettiği emek eksenine geri döndüğünü vurgulayan pankartlardı. Yine 1993 seçimlerinde kırmızıdan yeşile dönen CTP, bugün yeniden kırmızıya dönüş yaptı. Partiden ayrılanlara ve atılanlara "yuvaya dön" çağrısının sık sık yapıldığı kurultayda kimse bu kişilerin atılma ve ayrılma nedenlerinin politik yönünü irdelemedi.

Sonuç olarak hükümette hızla yıpranan TKP'nin tabanına ve kaybettiği tabana yönelen CTP sınıf eksenine oturmadıkça ve "tüm toplum adına" politika yaptığını söyledikçe inandırıcılığı olmaz.

Mağusa'da Bombalı saldırı

Mağusa'da Efem Holiday'e ait büronun önüne yerleştirilen bomba patladı. Büroda büyük maddi zarar meydana geldi. Gece saat 00.30'de gerçekleşen patlamayla ilgili polis soruşturma başlattığını açıkladı. Soruşturma sonucu 3 kişiyi polis zanlı olarak yakaladığını açıkladı.

Son 10 yıldır ülkemizde meydana gelen bombalama olaylarında kullanılan patlayıcı türlerinde dikkati çeken en önemli nokta, bu patlayıcıların ya Türk yapımı ya da Amerikan yapımı olduğudur. Bu patlayıcılar yalnız devlet güçlerinde bulunabilir. Marketlerde satılmayacağına göre bu patlayıcılar mafya hesaplaşmalarında, siyasilerin evlerinin, işyerlerinin, arabalarının bombalanmasında nasıl kullanıldı?

İŞÇİLER KÖYLÜLER

VE

ÖĞRENCİLER

BİRLEŞİNİZ!

STUDENTS
WORKERS
AND PEASANTS UNITE !

ABONE OLMAK İÇİN BANKA MAKBUZU İLE BU KUPONU ALTTAKİ ADRESE GÖNDERİN

YILLIK ABONE TUTARI : KIBRIS: 2,500,000 TL - TÜRKİYE: 3,000,000 TL - AVRUPA: 10 PAUND

ADINIZ, SOYADINIZ:.....

ADRESİNİZ:.....

**Banka hesabı: Kıbrıs Türk
Öğretmenler Kooperatif
Tasaruf Bankası
Hesap No: C 03443 -
Güzelyurt**

**Adres:
KIVILCIM YAYINCILIK
Bekiroğlu İşhanı, No: 1, MÜFTÜ
ZİYAİ SOKAK
LEFKOŞA (Mersin 10 - Türkiye)**

Konuk Yazar

Ayşe SERÜVEN

21. Yüzyıla Girerken Sanatçılar

Son zamanlarda ülkemizde sanat etkinliklerinin bir hayli arttığını iletişim araçları sayesinde öğreniyoruz. Açılışların devlet yetkilileri tarafından yapılması olayın ayrı bir boyutunu oluşturuyor.

Yaşanan bu süreç içerisinde sapla samanın birbirine karıştığı iddiasında bulunanları haklı çıkardığı ve de halk kesimi ile halktan kopan kesimlerin arasındaki uçurumun giderek derinleştiği bir süreç yaşanıyor. Yukarıda bahsedilen iki iddia bir birine zıt gibi görünse de aslında ülkenin (dünyanın) aydın sanatçı kesiminin yaşadığı çıkmazı anlatmaktadır. Bu çıkmaz sadece küçük burjuva aydınının yaşadığı bir sıkıntı değildir. Bu burjuvazinin de yaşadığı bir çıkmaz, çıkmazdan çok çürümenin yaşandığı bir süreçtir.

Bu çürüme ülkemizde bir çok aydın ve sanatçıda da görülmektedir. Bir kaç istisna hariç. Burjuvazinin icazet alanında politikacılık yapanlar, sistemin yozlaşma politikalarına ekmek parası edebiyatıyla dört elle sarılanlar, tekellerin gölgesinde solculuk yapanlar, halka küfredenler, burjuvaziye övgüler düzenler, tek kutuplu dünya masallarının teorisyenliğine soyunanlar ve emperyalizme yaltaklananlar, baldır bacak şov yaparak sanatçı etiketi alanlar, küçük farklarını koruyarak ama birbirlerine hoşgörü ile yaklaşarak bir arada yaşamaktadırlar. Globalleşen dünyada sadece global

farkları vardır. Özünde hepsi aynıdır, aynı çıkar çevreleri ve sisteme hizmet eder bir role bürünmüşlerdir. Bu sistemin dışında ilkelerini koruyarak namuslu kalmaya çalışanlar da var kuşkusuz ama onlar da bir elin parmaklarını geçmiyorlar.

Onlar bugün, ya maddi sorunların içinde hayatla cebelleşiyorlar ya da örgütsüzlüğün getirdiği bu topyekün saldırılar karşısında "namuslu bireyler" olarak mücadelelerini sürdürdükleri için cılızlaşmışlardır. Üretimlerini halka ulaştırmada sorunlar yaşamakta ve yalnızlaşmanın daha hazin bir boyutunu yaşamaktadırlar.

Sistemin sanatçıların yaşadıkları ise daha karmaşık bir süreçtir. Onlar çeşitli alanlarda, çeşitli biçimlerde örgütlenmişlerdir. Kimisi halkçılığı, kimisi bireyciliği yüceltir, kimisi görünüşte siyasetten bihaberdir ama hepsi düzenin dümen suyunda bir yaşam sürdürmekte, üretimlerini sanatsal etkinliklerini buna göre biçimlendirirler. Bununla birlikte gazetelerde, televizyonlarda sık sık boy göstermekte kof bir ünlülüğe kavuşmakta, ceplerini para doldurmakta ve bununla tatmin olmaktadır.

Fakat bazı somut gerçekler var ki bunlar kimse tarafından aslında inkar edilmemektedir. Her gün evlerine, ekrandan konuk oldukları halkla aslında aralarında hiçbir bağ yoktur, varolanları de çoktan kopmuştur. Bu yüzden de düzenin şişirme kampanyalarıyla olduklarından daha büyük gösterilmeye çalışılmaktadır. Yok satan romanları, onların halk tarafından çok tutulduğundan öte, düzenin halka dayattığı ve halkta kendine ait olmayan bir yaşamın öğlemlerini tatmin etmeye çalıştıklarının bir göstergesidir. Hepsinin üretimleri birbiriyle benzeşmektedir. Çünkü beslendikleri kaynak sığ ve aynıdır, bu yüzden de üretimde sığlaşmışlardır. Olur ya içlerinden biri diğerlerine göre daha özgün bir hikaye yakaladığından el üstünde taşınmaktadır. Bu görünüşte başarı aslında sanatsal, estetik bir başarı değil, diğerlerine göre bir adım olma başarısıdır, ki genel kistaslarla ele aldığımızda çıtaları yerden bir adım bile yükselmemiştir.

Üretimsizlik, açmazlar artık çürümeyi dayatmıştır ve çürümenin sanatını yapmaya başlamışlardır. İnançsızlık ahlaki dejenerasyon onların sanatlarında yükselen değerler haline gelmeye başlamıştır.

Durumun bir yanı buyken diğer yanı da daha düne kadar halkın yanında görünen ve güç sevdalısı olan küçük burjuva sanatçıların bugünkü ruh hali ve durdukları yerdir.

Küçük burjuvada güç saplantısı vardır. Onun yeri hep güçlünün yanındır. Devrim küçük burjuva için karşısında olunacak bir olgu değildir. Ama güçsüz devrimciler uzak durulacak kişilerdir. Ne zaman ki güçlenilir, küçük burjuva da hemen devrimcilerin yanı başında biter.

Küçük burjuva tekellere entegre olarak yaşamını idame ettirmektedir. Sponsor etiketiyle kapı kapı tekelleri dolaşmakta ve icazetleri ile sadakatlarını alıp "sanatsal etkinlikleri"ni gerçekleştirmektedirler. Durum küçük burjuva sanatçıları için vahimleşmektedir.

İşte devrimin sanatçıları böyle bir düzende, böyle bir keşmekeşin ortasında net, kararlı, yerini ve safını belirlemiş olarak adımladılar yollarını. Dipten, giderek yükselen bir sèle, düşe kalka, hata yapa yapa doğrularını hayat içinde sinayarak öğrendiler ve adım adım halklaştılar. Geleneklerinden, değerlerinden öğrenerek, onlara sıkı sıkıya sarılarak yürüdüler. Halkın içindeydiler, onlardan biriydiler. Giyimleri kuşamları, davranışları yani yaşam biçimleriyle.

Sanatsal yetenekler hiçbir insanı diğerinden üstün kılmaz. Bu yetenekler bir ayrıcalık değildir. Ama bu yetenekleri olan, bunu geliştirenler bunu yine halka sunmakla yükümlüdürler. Halk kesimlerinin de estetik, beğeni düzeylerini yükseltmek onlardan öğrendiklerini yoğurup işleyerek onlara sunmakla, eğitmekle, değiştirmekle, dönüştürmekle yükümlüdürler.

Bence böyle. Düşüncelerinizi bekliyorum.

Not: Bu yazı Kaynak Tavır dergisi, sayı 12'den yararlanılarak kaleme alınmıştır.

düşününce

Dr. Armağan Karal DESEM

GARIPLIĞIN BİLE,ÇOĞU ZAMAN

ONURLU BİR YANI OLUR

Bir yandan bunaltıcı sıcaklar, öte yandan bitmeyen sorunlar. Sabahın köründen başlıyor iç sıkıntısı.. Bazan keşke uyanmasaydım diyesiniz bile geliyor. Uykunuz açılsın, kendinize gelesiniz diye yüzünüze iki avuç suyu soğuk soğuk şaplatmak gereksiniminden ve zevkinden bile mahrumsunuz çoğu yerde.. Susuzluk sorunu, Demirel'in "Balonuyla" giderilir mi? Giderilebildi mi bu ülkede? O kadar şamata yapıldı, nutuklar atıldı. Hani su? Millet susuzluktan kuruyor.. Kahvaltı edeyim derken, zehirlenir miyim acaba bu peyniri yersem korkusu var artık bir de. Meğer, altı aydır, zehirleniyormuşuz da yeni haberimiz oluyor.. Dioxin zehirlenmesi, yeni keşfedildi bizde. Tavuklar hastalıklı, yumurtalar bozuk.. Kimbilir kaç aydır Salmonella (tifo)mikrobu alıyoruz bu gıdalarla, haberdar olmadan. Merak ediyorum, kimlerin umurunda bu işler diye.. Havada mikrop, suda mikrop, gıdada mikrop tehlikesi... Bu kadarı bile, bir halkı yoketmek için yeterlidir.. Ama belli ki, bazıları için bunlar fazla etkili değil.. Dahası lazım ki, bir an önce kurtulsunlar elimizden..

Zaten kala kala kaç kişi kaldık ki şurada?

Bir umursamazlıktır, almış başını gidiyor...

Hayret ki ne hayret!

Anlayabilen varsa bize de anlatsın..

Psikolojik rahatsızlığı yüzünden hastahane tedavisi göreceği yerde, bir kadın hastanın sokakta ölü bulunması ne demektir bilir misiniz?

Hasta, "kaşla göz arasında hastahanedan kaçmış"!!!

Kaşına gözüne bile bu kadar sahip çıkabiliyor yetkililer..

Hem de, hastanın psikiyatri kliniğinden kaçması ile, sokakta ölü bulunması arasındaki süre, iki dakika değil!

İki saat da değil!

Yirmi saat da değil!

İki büyük gün....

Tam kırksekiz saat sonra..

Koskocaman K.K.T.C. yarımadasında, araya, araya bulamamışlar mı dersiniz kaçan hastayı?

Polisarabalarıyla, cankurtaranlar, ambulanslar, helikopterler mi salınmış hastanın peşine?

Yooook!!!

"Personel yetersizmiş"de, ancak iki gün sonra bulunabilmiş hastanın yola yatmış cesedi..

Kırkbeş-elli C derecede, güneş altında yürüye yürüye can vermiş, emekli mahkeme memuresi hasta..

Ayıptır! Cinayettir! İnsanlık suçudur bu!

Başka ülkede olsa, o hastahane hemen personeliyle birlikte, ömründe unutamayacağı cezayı yer..

Ama burası, K.K.T.C.....

"Personelimiz yetersiz" deyip çıkıyorlar işin içinden!!!!

Sahiden biz yaşıyor muyuz, yoksa işkenceye mi tabi tutuluyoruz halk olarak?

Utanmadan bir de, "halka hizmet için,halkın şerefi için, Türklüğe hizmet için" safsatalarıyla, Cumhurbaşkanlığına adaylık nedenini ortaya koydu bugün Sn.Denktaş...

Halka hizmet bu mu ki?

Ya da halkın şerefi?

Ya Türklüğe hizmet?

Bunların hangisinin mantıklı ve dürüst bir anlamı vardır?

Kimi kandırıyorsunuz siz?

Siz, devletin, hükümetinin, partinin, meclisinin?

Halkın böylesi de görülmüş duyulmuş mudur ki?

"Önce Kıbrışhım, sonra Türküm"diyen vatandaşa, adeta azarlarcasına, "o senin bileceğin iş" diyen bir

Cumhurbaşkanı düşünebilir misiniz?

"Kıbrışlı yoktur, Kıbrıs eşşığı vardır",

"bazılarına hoş! demenin zamanı geldi", "herkes evinin önüne

Makarios'un heykelini dikmelidir" vs..diye bilen birisinden bu sözleri işitmek pek şaşırtıcı

gelmemeli

ama, halkına küfreden bir Cumhurbaşkanı içine sindiremiyor insan gene de..

Mahkemelerde, basına hakaret davası açıp,

yüz milyarlarca lira tazminat isteyebilen, "ama aslında ben bunu

para için yapmadım" diye bilen bir liderden!

kendinden başkalarında da şeref, haysiyet, onur gibi niteliklerin olabileceğini düşünmesini

bekleyememek de, en azından hafızasını tazeleme açısından, uluslararası şöretini, ensesine basa

basa bu halkın sayesinde yakalamış bulunduğunu da arasına olsun, belirtmemiz gerekmektedir...

Radyolarda televizyonlarda canlı yayınlara

çıkıp,elinde kağıdı kalemiyle Aşanımın, Mehmet Efendinin, bilmem hangi özürli çocuğun feryadını

dinleyip, not ederek şirin görünmeğe "sen yarın bana gel de bir bakalım şu işine" diye bilen, ama

halkın bütününe hiçe sayan bir lideri, en korkunç karabasan bile bu kadar ürktücü kılamazdı...

Psikiyatri kliniğinden kaçıp, kızgın güneşin

altında iki gün kaldıktan sonra, beyin kanaması geçirerek ölen hastanın cesedinin iki gün sonra -

belki o da tesadüfen- bulunabilmesi, bu ülkede, bu koşullarda çok mu gariptir sizce?

Kaldı ki, Garipliğin bile, çoğu zaman onurlu bir yanı olur..

OKURLARDAN

M. Sonuç

25 yıldır çözümlenemeyen bir bulmaca: Kıbrıslı Türklerin nüfusu ne kadar?

Bütün ada sakinlerini kapsayacak şekilde Kıbrıs'ta en son resmi nüfus sayımı 11 Aralık 1960 tarihinde yapılmış ve Kıbrıslı Türklerin sayısı 104,320 olarak saptanmıştı. Kıbrıs Türk toplumu ile birlikte yaşayan ve müslüman olan 475 çingene ile diğer müslüman kişilerin buna eklenmesiyle, bu sayı 104,942'ye ulaşmaktaydı. Toplam hristiyan nüfus ise 473,265 olarak verilmekteydi. (Census of Population and Agriculture 1960, Government Printing Office, Nicosia, 1962)

1973 TAHMİNİ: 114,960

1963 yılı sonunda başlayan toplumlararası çatışmalar ardından Kıbrıslı Türklerin Kıbrıs devletinin yapısından uzaklaşmaları nedeniyle, 1970'li yıllara kadar Kıbrıslı Türklerin nüfus sayımı yapılamamıştı. Kıbrıs'taki BM Barış Gücü'nde görev yapmış olan Kanadalı araştırmacı Richard A. Patrick'in 1976'da yayımladığı "Political Geography and the Cyprus Conflict 1963-1971" adlı çalışmasına göre, 1971 yılı başlarında, ada sahında yayılmış bulunan Kıbrıs Türk yerleşim bölgelerinde toplam 119,147 Kıbrıslı Türk yaşamaktaydı. Kıbrıs Rum yönetimi tarafından yapılan 1973 yılına ait nüfus tahminlerinde ise, Kıbrıslı Türklerin sayısı 114,960 olarak gösterilmekteydi.

1974 YAZINDA NÜFUS: 115,758

1974 yazındaki savaş sonrasında adanın ikiye bölünmesi ardından, ilk defa nüfus sayımıyla ilgili olarak "Otonom Kıbrıs Türk Yönetimi'nin İçişleri ve Adalet Bakanlığı Genel Sekreteri Ahmet Sami tarafından hazırlanmış 20 Ekim 1974 tarihli raporda şu bilgiler verilmekteydi:

"Otonom Kıbrıs Türk Yönetimi bölgesinde toplam 83,719 Kıbrıslı Türk yaşamaktadır. Güneyde ise toplam 32,039 Kıbrıslı Türk kalmıştı. Bunlardan 10 bin kadarı İngiliz Egemen Üs Bölgesinde, 4,200'ü Leymosun ve köylerinde, 12 bini Baf kazasında, 2,630'u Larnaka kazasında, 3,209'u Lefkoşa kazasının köylerinde bulunuyordu. Aynı raporun bir başka yerinde 19 Ekim 1974'e kadar 12 bin kadar Kıbrıslı Türkün kendi imkanlarıyla kuzeye göç ettiği belirtilmekteydi.

Verilen bu bilgilere göre, 1974 Temmuz'undan önce, savaş sonrasında çizilen taksim hattının kuzeyinde 71,719, güneyinde de 44,039 kişi olmak üzere Kıbrıs'ta yaşayan Türklerin nüfusu 115,758 kişi idi.

TÜRKİYE'DEN İLK GETİRİLENLER

9 Ağustos 1977 tarihli Zaman gazetesinde verilen bir habere göre, KTFD İskan ve Rehabilitasyon Bakanı Hakkı Atun, 1974 ile 1977 arasındaki üç yıllık süre içinde 20,934 ailenin, yani 83,650 kişinin kuzeyde iskan edildiğini açıklamıştır. Ekim 1974'de güneyli Kıbrıs Türk göçmenlerin sayısı 44,039 olarak saptandığına göre, geriye kalan 39,611 kişinin Türkiye'den getirilen göçmenler olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bilindiği gibi, ilk olarak Ekim 1974'de "Rumlardan kalan otel ve bahçelerde çalıştırılmak üzere" Kıbrıs'a getirilen TC göçmenleri, daha sonra 1974 savaşında şehit olanların ailelerinin de yerleştirilmesiyle Ocak 1975'de yaygınlaştırılmış ve bilahare askerden terhis olan ve Kıbrıs'a yerleşmek isteyenlere ev ve arazi verilmesiyle sürdürülmüştür.

10 Haziran 1976 tarihli Zaman gazetesi de, Rauf Denktaş'ın seçim konuşmasında şunları söylediğini yazmaktaydı: "Karşımıza geçenler, halkın acısını istismar ediyorlardı. 80 bine yakın insanın sökülüp, ekilmesi vardı. Bu dev görevi yapanlar da insandı. Hatalar olabilir." Denktaş, resmen açıklanan 44,039 rakamına, Türkiye'den getirilen göçmenleri de katarak, 80 bin rakamıyla politika yapıyordu.

1983 SONUNDA 47,186 TC GÖÇMENİ

Eylül 1983'te yayımlanan Devlet Planlama Örgütü'nün hazırladığı İkinci Beş Yıllık Kalkınma Planı Tasarısı'nda,

1974 ile 1982 yılları arasında "Kıbrıs Türk Federe Devleti" bölgesinde yapılan iskan çalışmaları sonunda 91,225 kişinin yerleştirildiği belirtilmekteydi. Güney göçmeni olan Kıbrıslı Türklerin sayısı 44,039 olduğuna göre, 1983 yılı sonu itibarıyla 47,186 TC yurttaşının Kuzey Kıbrıs topraklarında yerleştirilmiş olduğu söylenebilir. Bu konuda şimdiye kadar herhangi resmi bir açıklamanın yapılmaması ilginçtir.

NÜFUS NEDEN AÇIKLANMIYORMUŞ

1960'da 104,942 ve 1974'de 115,758 olan Kıbrıslı Türklerin nüfusu, 1974 Temmuz'undan itibaren, TC kökenli göçmenlerle birlikte gösterilmiş ve 26.5.1990'da seçmen sayısını saptamak için yapılan sayımda nüfus 173,224'e ulaşmıştı. Kıbrıs'ın kuzeyinde oluşturulan rejimin başı olan Rauf Denktaş, 1990 nüfus sayımı sonuçlarının neden ayrıntılı olarak açıklanmadığının sorulması üzerine, "Açıkarsak, kimin nereden geldiği

sayımı gerçekleştirilememiş ve Kıbrıslı Türklere ek olarak kuzeye yerleştirilmiş, ya da kaçak olarak yaşamakta olan TC kökenlilerin sayısı belirlenememiştir.

İLK RESMİ NÜFUS SAYIMINA NE DERECEDE GÜVENİLEBİLİR?

Kıbrıs Türk makamları tarafından 15 Aralık 1996 tarihinde gerçekleştirilen ve sonuçları Ankara'da TC Devlet İstatistik Enstitüsü'nde değerlendirilen ilk nüfus sayımının verileri ise, ancak iki yıl sonra açıklanabilmıştır. Buna göre, de facto (fili, ikamet esasına bağlı olmayan) nüfus 200,587 kişidir. Soru formunda "devamlı ikamet edilen yer" sorusu da yer aldığı için, de jure (ikamet esasına göre) nüfus da 188,662 kişi olarak bildirilmiştir.

Açıklamayı yapan Başbakanlık Planlama Örgütü Müsteşarı Ahmet Bulunç, aradaki 11,925 kişilik farkın, sayım günü KKTC'de bulunan kişilerin devamlı ikamet yerinin KKTC dışında olduğunu beyan etmesinden

GİRİŞ

ÇIKIŞ

Yıl	KKTC	TC	Diğer	Toplam	KKTC	TC	Diğer	Toplam
1974	5,098	5,573	1,022	11,693	6,093	4,193	804	11,090
1975	13,635	73,831	6,577	94,043	29,842	51,465	5,943	87,250
1976	30,764	83,440	4,552	118,756	31,454	80,347	4,985	116,786
1977	33,570	108,016	5,113	146,699	34,540	97,142	5,377	137,059
1978	35,449	104,738	8,177	148,364	36,410	103,108	7,802	147,320
1979	47,839	95,095	13,286	156,220	46,858	92,956	12,619	152,433
1980	51,204	69,810	14,793	135,807	53,135	68,727	14,082	135,944
1981	52,933	62,812	15,471	131,216	52,371	44,912	15,512	112,795
1982	49,870	62,058	22,811	134,739	51,764	66,172	22,631	140,567
1983	58,908	78,467	20,467	157,842	60,660	76,386	20,300	157,346
1984	57,929	93,913	18,925	170,767	56,763	90,403	19,511	166,677
1985	53,860	103,791	21,284	178,935	54,599	102,754	21,049	178,402
1986	55,076	105,729	25,763	186,568	55,788	105,492	25,603	186,883
1987	59,602	149,394	36,448	245,444	60,954	149,980	36,995	247,929
1988	60,178	173,351	56,050	289,579	62,243	169,501	53,966	285,710
1989	68,583	214,566	59,507	342,656	68,212	209,837	58,562	336,611
1990	74,681	243,269	57,541	375,491	73,771	241,764	57,615	373,150
1991	66,012	179,379	40,858	286,249	66,627	178,770	40,502	285,899
1992	78,466	210,178	57,440	346,084	80,304	209,045	57,380	346,729
1993	93,669	281,370	77,943	452,982	97,702	281,160	78,876	457,738
1994	109,787	256,549	95,079	461,415	113,012	252,813	94,514	460,339
1995	134,374	298,026	87,733	520,133	136,803	291,058	87,214	515,075
1996	133,072	289,131	75,985	498,188	135,079	286,691	75,337	497,107
1997	138,109	326,364	73,000	537,473	138,884	321,208	71,853	531,945
	1,562,868	3,668,850	895,825	6,127,343	1,603,868	3,575,884	889,032	6,068,784

anlaşıldı" şeklinde konuşmuştu. (Yeni Düzen, 23 Temmuz 1993)

AVRUPA KONSEYİ NÜFUS SAYIMI İSTEDİ

Avrupa Konseyi Göç, Göçmen ve Nüfus Komitesi'nin raporörü İspanyol Milletvekili Alfons Cuco tarafından hazırlanan, 27 Nisan 1992 tarihli "Kıbrıslı Toplumların Demografik Yapısı" adlı raporu görüşen Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi, 7 Ekim 1992 tarihinde aldığı 1197 numaralı tavsiye kararında, Avrupa Nüfus Komitesi'nin, ilgili makamlarla işbirliği yaparak, adanın nüfusunu belirlemesi ve nüfus tahmini rakamları yerine, güvenilir verilerin elde edilmesi talimatını vermişti. Bu arada Kıbrıs Cumhuriyeti ile Kıbrıs Türk Yönetimi'nin adaya giren yabancıların kesin kaydının tutulması ve Kıbrıs'taki Türkiye Büyükelçiliği'nin Kıbrıs'ta ikamet eden ve adayı ziyaret eden TC yurttaşlarıyla ilgili kayıt tutması istenmişti.

Ne yazık ki, aradan geçen süre içinde, adanın kuzeyinde uluslararası kuruluşların gözetiminde herhangi bir nüfus

kaynaklandığını söylemişti. (Kıbrıs, 28 Kasım 1997)

Nüfusun demografik yapısı ise şöyle verilmiştir:

Genel toplam.....	200,857	%100
KKTC uyruklu.....	164,460	% 82
KKTC doğumlu.....	137,398	
TC doğumlu.....	23,924	
3. ülke doğumlu.....	3,138	
TC uyruklu.....	30,702	%15
Öğrenci.....	8,287	
Çalışanlar.....	12,922	
İşsizler.....	1,327	
Diğer (iş, gelir sahibi, emekli vb).....	8,166	
Diğer ülke uyruklu.....	5,425	% 3

Kuzeyde yaşamakta olan Kıbrıslı Rum sayısı 384, Kıbrıslı Maronit sayısı da 173'dür.

(devamı 9'da)

Londra'da Kutlu Adalı'yı Anma Gecesi

KSG Londra -(Özel) Kutlu Adalı'nın öldürülmesi dolayısıyla ile Kuzey Londra'da bir anma gecesi düzenleniyor. 8 Temmuz'da düzenlenen anma gecesi Kuzey Londra'nın Kıbrıslılar Merkezi'nde yer alıyor. Kutlu Adalı'nın eşi ve Arif Hasan Tahsin'in konuşmacı

olarak katılması beklenen gecede, Forum adına Nikos Trimiklinodis de konuşma yapacak.

Bilindiği gibi, Kutlu Adalı Komitesi bundan iki yıl önce buna benzer bir anma gecesi düzenlemiş ve KSG Londra Bürosu'nun ısrarına karşın bu

dayanışma komitesinin düzenli buluşması olmamıştı. Birleşik cephe çalışması ve solda birlik için Londra'daki Kıbrıslı sol örgütlere çağrıda bulunan KSG Londra Bürosu, bu yıl düzenlenecek olan Kutlu Adalı'yı anma gecesinden haberdar edilmedi.

haberdar edilmedi. Bu davranış, Yönetim Kurulu, ve diğer Kıbrıslı sol örgütlerin Forum'un amaç bildirgesine ne kadar sadık kaldığını gösteriyor. Bu örgütlerin anti-empyrist birleşik cephe siyasetine karşı yeni siyaset geliştirdikleri KSG'yi dışlamaya çalıştıkları açıkça ortadadır. Solda birlikten söz eden bu örgütlerin bu yaklaşımını işçi sınıfının takdirine bırakıyoruz.

Forum'un üyesi olan KSG Londra Bürosu ve onun üyeleri, Forum Yönetim Kurulu tarafından bu eylem konusunda

Tüm demokratlara!

(baştarafı 1. sayfada)

Sayın Arif Hasan Tahsin, geçmişte yıllarca Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası'nın başkanlığını yapmış olan ve belirli bir süredir Avrupa sayfalarında yazılar yazan seçkin emektar bir yurtseverdir. Ama, özellikle Sayın Tahsin tarafından 15 Aralık 1997'de yayınlanan "Üç Hata ve Kurdun Kanunu" adlı makalesi o kadar çok etkileyici olmuştur ki, Sayın Denktaş gazeteyi ve yazarını mahkemeye çekmeye karar vermiştir.

Mahkeme belgeleri, Sayın Denktaş'ın TMT'yi 1958'de kurduğunu ve faaliyetlerinde aktif olarak yer aldığını belirtmektedir. Ayrıca, Sayın Denktaş'ın sözde KKTC'ni kurduğunu, Sayın A.H. Tahsin'in "kasıtlı" ve "sahtelikle" Sayın Denktaş'a karşı yazdığını belirtmektedir.

Söz konusu makalede ne söylenmektedir?

1. Sayın Denktaş'ın muhaliflerin faaliyetlerini Kıbrıs'ta adanın kuzeyini işgal altında tutan 40, 000 askeri ordunun sorumlusu General Yavuz'a doğrudan rapor verdiği; bu bilginin Arif Hasan Tahsin'e General Kemal Yavuz tarafından verildiği.

2. Sayın Denktaş'ın, kendisi ve 1960'larda Kıbrıs'ın iç işleri bakanı ve EOKA (Kıbrıslı Rum faşist terörist örgütü) üyesi Yorgacis arasındaki ilişkileri açıklayan belgeleri gazetenin yayınlaması halinde gazeteyi mahkeme ile tehdit ettiği.

3. Sayın Denktaş TMT'yi kurduğuna ve lideri olduğuna göre TMT tarafından bütün

solcuların ve yazarların katledilmesinden sorumlu tutulması gerektiği.

Duruşma, Mayıs 1999'da başladı ve 17 Haziran 1999'da yeniden başlamıştır. Sayın Arif Hasan Tahsin ve gazete editörü Sayın Şener Levent mahkemede kendilerini savunma durumunda kalmışlardır. Mahkeme raporlarına göre, hakim kuralları takip etmek yerine, tanık kürsüsünde olan Sayın Denktaş'ın direktiflerini takip etmiştir. Bu yanlış uygulamalar o kadar ciddidir ki, tarafsız bir yargılama herhangi bir standarttan yoksundur. Tam tersine, bunun siyasi bir duruşma olduğuna inanıyoruz.

Bundan dolayı, tüm demokratlara güçlerimizi birleştirmeye ve Kıbrıs'ta duruşmayı izlemek için uluslararası gözlemciler göndermeye ve Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası'nın aşağıdaki adresine destek mesajları göndermeye çağırıyoruz.

Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası, 1 Şair Nedim Sokak, Çağlayan, Lefkoşa - Kıbrıs - Via Mersin on Turkey
Telefon: 0090 392 227 11 75
Fax: 0090392 228 38 70
ktos@cypronet.net

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek - Londra Bürosu

Haziran-Temmuz 1999

Londra'da Kıbrıslı Şarap Festivali

KSG Londra-(Özel) Kıbrıslıların yoğun bulunduğu Wood Green bölgesinde, Alexandra Palace'ta 26-28 Haziran tarihleri arasında Kıbrıslı Şarap Festivali düzenlendi. Uzun yıllardan bu yana devam eden bu festivale yoğun Kıbrıslı bir çevre katıldı. Kıbrıs'tan bir dizi ürünlerin tanıtıldığı festivalde, KSG Londra

Bürosu KSG'nin programını ve Arif Hasan Tahsin ve Avrupa gazetesinin Denktaş tarafından mahkemeye verilmesini protesto eden üçyüz kadar bildiri de dağıtılarak Londra'da yaşayan Kıbrıslılardan Arif Hoca'ya destek çağrısında bulunuldu

Londra Mektubu

S. Akça

21. Yüzyılda 19. Yüzyıl Uygulamaları

Yirmibirinci yüzyıla son kala herkes çağdaş üretimden ve hayattan söz ediyor. Kapitalistler, komünizmi yendiğini ve kapitalizmin 'çağdaş' üretim olduğunu medyada ver yansın ediyor. Oysa günlük yaşam bize tam tersini kanıtıyor.

Kapitalizm, 19. Yüzyılda İngiltere'de en bariz şekilde kendini kanıtlarken, kapitalizmin liberal yazarları da bunları romanlarında ele alıyordu. Charles Dickens'in Oliver Twist adlı romanı, öksüz bir çocuğun kapitalizmde yaşamını nasıl elde ettiğini anlatan bir roman... Bu romanda, roman kahramanı Oliver'in, 'işevi' (WORKHOUSE) korkunç ortamından nasıl kaçtığı, yaşamını hırsızlıkla nasıl elde etmeye çalıştığını ve başından geçenleri anlatılır.

İngiliz kapitalizminin bu 'işevleri'nin nasıl ortaya çıktığına bir göz atar ve Kıbrıs'taki bugünkü uygulamalarla kıyaslırsak korku bir paralellik görürüz. Bu işevleri, belediyeler tarafından kurulan ve kapitalizmin ucuz işgücü rekabetinde kaybeden işçilerin en son barınak yeri idi. İşsizlikten dolayı açlıkla karşı karşıya kalan işçiler, yaşlılar, öksüzler ve özürlüler, hapishaneden de çok daha kötü yaşam şartları olan bu işevlerine aileleri ile barınmak istediklerinde, onlara tek bir şart koşuluyordu. Bir tas çorba karşılığı verilen her işi yapmak. Ve hapishaneden daha kötüsü, buradan bir kez daha ayrılmaları olanaksızdı. Ailece sefaletle ve köleliğe terk edilmişlerin yuvası idi işevleri... Burada yaşayan işçiler başka iş bulmak için ayrılamazdı. Ayrılmaya kalkışanlar kendilerini sokakta açlığa terk edilmiş buluyordu.

Sermaye birikimi ancak ucuz işgücü ile sağlanabilirdi. Bu 'işevleri' de ucuz işgücü için kaynak oluyordu. Çocuklarını kendi hallerine terk etmek zorunda kalan kadınlar, işten atılmamak için günde onsekiz saat çalışmak zorunda kalıyorlardı. Hamile kalan işçi kadınlar ise işten atılıyor ve sefaletle terk ediliyordu. Kapitalizm, sermaye birikimini başka türlü sağlayamazdı. İşçiler sefaletle itildikçe kapitalist villalar ve şatolar yükseliyor ve kapitalist lüks yaşam daha da büyük boyutlara ulaşıyordu.

Buraya kadar anlattıklarımız İngiliz 19. yüzyıl kapitalizmin uygulamaları idi. Fakat, bu anlatılanlar sadece 19. Yüzyılda yaşanmıyor. Kıbrıs'ta da aynı durumların yaşandığını görmek için büyütece ihtiyacı yoktur. Lefkoşa ve Haspolat sanayi bölgelerinde yüzlerce işçi, kapitalistler tarafından kurulan derme-çatma kulübelere tıpkı İngiltere'deki 19. Yüzyıl 'işevleri'ndeki işçiler gibi yaşıyor. Her türlü özgürlükler onların elinden alınmış. Ücretleri ise sadece boğaz tokluğu... Konuşmaya kalkışsalar hemen geldikleri ülkeye geri gönderiliyor. Modern teknoloji, insanlığın kurtuluşunu değil, kapitalizmin-empyristizmin barbarlığını pekiştiriyor.

Fakat 19. Yüzyıl uygulamaları sadece yabancı işçilere değil aynı zamanda yerli çalışanlara da uygulanıyor. Özel okullarda sendikası olarak çalışan bir dizi öğretmen ve işçi, yönetimin hoşnut olmadığı fakat iş anlaşmasının dışına çıkmayan davranışlarda bulunur bulunmaz işlerine son veriliyor. Örneğin, hamile kalan öğretmen hamile kaldığı için işine son veriliyor vs...

Çağdaş eğitimden söz eden bu özel okulların sahiplerinin çağdaşlık anlayışının ne kadar olduğunu bilmek için uzman olmaya gerek yoktur. Kapitalistler için çağdaşlık para ve yalnızca paradır. Para uğruna barbarlık, para uğruna işçileri 'işevleri'nde tutmak, para uğruna hamile öğretmenlerin işlerine son vermek...

Ne diyelim... **21. Yüzyılda 19. Yüzyıl Uygulamaları...** Zaman ileriye değil geriye doğru çalışıyor! Zamanı ileriye doğru çalıştırmanın tek yolu vardır. O da işçilerin ve çalışanların kapitalistlere karşı örgütlü mücadelesi... **Bu çağdaş uygulamalardan kurtulmanın başka yolu yoktur!**

Susurluk ve Kontrgerilla Gerçeği

antrenmanlıyım. Sonra uzmanım ben bu alanda.”

Abdullah Çatlı'nın silah ruhsatı alırken buşvuru formunda gösterdiği adres, İstanbul'da Mecidiye Polis Karakolu'nun üst katı olan polis lojmanı çıkmıştı. Öyle ya, devlet adına bunca iş yapmış birisinin karakolu adres olarak göstermesinden daha doğal ne olabilirdi ki!.. Karakollar evi sayılırdı Çatlı'nın.

Şahin Ekli adına düzenlenmiş sahte pasaportla havaalanında yakalanıyor, parmak izi tespiti yapılıyor, sonra serbest bırakılıyordu. Havaya ateş açtığı için Erdek Emniyet Müdürlüğü'nce gözaltına alınıyor. Parmak izi araştırılmak üzere Ankara'ya gönderiliyor, yanıt bir türlü gelmeyince, serbest bırakılıyordu.

Çeçenya'ya silah kaçakçılığı işine karıştığı öne sürüldü. Kazadan sonra yapılan otopside kokain kullandığı açığa çıktı. 'Cenazesi Nevşehir'de Türk bayrağına sarılarak resmi bir devlet töreni havasında gömüldü. Cenazeye; BBP Genel Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu, Ankara Milletvekili Mehmet Akın, Ülkü Ocakları Başkanı Şahap Gürsoy, Avrupa Ülkü Ocakları Federasyonu Başkanı Türkmen Onur, Ülkü Ocakları eski kurucularından Feridun Öncel, '78'de Ülkü Ocakları Başkanlığı yapan Şevkat Çetin, Sedat Peker, Drej Ali, Nihat Akgün, Almanya'dan gelen ülkücülerden Kasım Gençyılmaz, Sinan Ocak, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in koruması Mehmet Emin'in de aralarında olduğu kalabalık bir grup katıldı. Oral Çelik celenk gönderdi.

Cenazesinde dağıtılan bildiride “Abdullah Çatlı 40 yaşındaydı. Ülküleri için yaşadı, ülkesi için öldü. Yıllar var ki ülkemiz örtülü bir savaş içinde, Abdullah Çatlı bu savaşta yan tuttu. Yan tutmakla kalmadı risk aldı, bedel verdi. Abdullah Çatlı kılıç gibi savaştı, lakin kimse anlamadı” yazıyordu.

“Kılıç gibi savaştı.” Kılıç, Gladio'nun namı diğer kontrgerillanın Türkçesiydi.

Okuduğunuz da tetikçi bir kontranın hikâyesi.

KAZADAN SONRA TOZ DUMAN BULUTU

Çatlı, Bucak, Kocadağ ve Us cuma akşamı Kuşadası'na geldi. 5 yıldızlı Onora Oteli'nde 2 oda kiraladılar. Sedat Bucak Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadede “Yenge duymasın ayıp olur. Abdullah'la Gonca aynı odada kaldılar. Ama ne yaptılar içeride bilmiyorum” diyordu. Pazar günü saat 14.00 sıralarında otelden ayrıldılar. Bazı çevrelere, göre son yıllarda ülkücü mafyanın ağırlığını koyduğu, art arda cinayetler işlediği Kuşadası'na arsa bakmaya gelmişlerdi. Daha önce de Balıkesir-Burhaniye'de batık Banker Atalay'a ait bir arsaya bakmışlardı. Bu iddiayı destekleyenler dağınık olarak değişik yerlerde bulunan kumarhanelerin yeni çıkacak yasayla belli bir merkeze toplanacağını, Kuşadası'nın da, bu merkezler içerisinde adının geçtiğini söylüyorlardı.

Arsa alımı için geldikleri iddiasını Sedat Bucak da benimsemişti. Ama bir farkla. O ailesinde yaygın olarak guatr hastalığı olduğunu söylüyor, denize yakın bir araziye sırf bu amaçla almak istediğini iddia ediyordu. O da istemezdi kenevir dolu baba topraklarından bir an bile olsun ayrılmak, ama her şeyin başı sağlık diye düşmüştü yollara bir kere.

Arabadan çıkan bol miktarda silah, düşmanı bol bir grubun kendisini koruması için bir güvenlik önlemi olarak izah edilse bile susturuculara ilişkin ‘guatra karşı arsa almak’ gibi zorlama bir açıklama yapmak mümkün değildi. Susturucu infaz için kullanılan bir araçtı. Görünen o ki arabadaki grup ya bir infazdan dönüyordu ya da yeni bir infaz için yola çıkmıştı. Hemen arkalarından gelen arabadaki Bucak'ın koruması özel timci polislerin ne denli usta tetikçi, birer infaz ustası olduklarını HBB televizyonunda kendi ağızlarından dinlemiştik.

Tesadüf bu ya, kazadan bir gece önce Yalova Topçular İskelesi yakınlarında şüpheli bir trafik kazasında Bursa Emniyet Müdürlüğü Narkotik Şube Müdürü Orhan Bambal hayatını kaybediyordu. Bambal Urfa ve Mardin'de Terörle Mücadele ve Narkotik Şube Müdürlüklerinde görev yapmıştı. Güneydoğu'dan Bursa'ya yeni tayin olmuştu. Dedikya tesadüf. Trafik canavarı her gün bu ülkede onlarca can alıyordu. Mersedestekiler İstanbul'dan İzmir'e Bursa üzerinden gitmişlerdi ve de Yalova Kaplıcaları'nda bir gece konaklamışlardı. Bucak bu konuda bir şey söylemiyor, ama guatrdan başka belki romatizması da vardı, onun için kaplıcalara gitmişlerdi.

4

EVRENSEL BASIM YAYIN Semih HİÇYILMAZ

Arabada 1 adet Saddam marka 14'lü, 1 adet 9 mm Zigzaver, bir adet 9 mm'lik Beratta, 1 adet 22 kalibrelik Beratta tabanca, iki susturucu, iki adet MP-5 marka makineli tabanca ve silahlara ait 10 şarjör ile 177 mermi çıktı.

Silahlar gazetelerde sık sık gündeme getirilip tartışılmasına rağmen arabadan çıkan, TBMM Başkanvekili ve CHP Milletvekili Uluç Gürkan adına 06 EMR 15 plakalı araç için düzenlenmiş TBMM'ye giriş kartı, bagajdan çıkan 34 NUL 63 numaralı plaka ve 2 adet uzaktan dinleme cihazı geçirildi. Gürkan'ın giriş kartı için “2-3 ay önce bulmuştuk, fırsat bulup da veremedik” gibi bir açıklamadan sonra bu konuda yorum yapılmadı. Ama sahte plakasıyla, uzaktan dinleme cihazıyla, susturucularıyla, otomatik silahlarıyla buram buram operasyon kokan arabanın bagajı bu sorulara kapatıldı.

Dönemin İçişleri Bakanı Mehmet Ağar'ın kazayla ilgili ilk açıklaması “Olayın bir özelliği yok, bir trafik kazası” oldu. Çatlı ve Kocadağ'ın bir arada bulunmasının açıklanması sorusuna ise Ağar, “Aldığımız duyumlara göre Abdullah Çatlı'yı İstanbul'a teslim etmeye götürüyorlarmış” şeklinde yanıt veriyordu.

Kamuoyunda Ağar'a ilişkin tepkilerin yoğunlaşması üzerine 6 Kasım'da “İstifam söz konusu değil” diyordu. “Bu iddialarla Türkiye'nin terörle mücadelesi küçültülmek isteniyor. Bu ülkede yaşıyoruz. Hepimiz bir geminin içindeyiz, geminin nasıl iyi yüzdürüleceği konusunda birlikte olmalıyız” diye eklemeyi de unutmuyordu.

7 Kasım'da “İstifa gerektiren bir durum yok, çok istiyorlarsa azletsinler” diyen Ağar, Çiller'in istifasını istediği haberleri üzerine “İstifam istenmedi, ama böyle bir şey olursa söyleyecek bir çift lafım olur” klasik tehdidini savuruyordu.

Herkes, Ağar, Çiller ve devletin diğer yetkilileri, bu vartadan en az hasarla kurtulma derdindeydi. Tehditler, pazarlıklar sürüyor devletin güvenliği üzerine mutabakat sağlanmaya çalışılıyordu.

8 Kasım 1996'da Mehmet Ağar İçişleri Bakanlığı görevinden istifa ediyordu.

Başbakan Necmettin Erbakan kaza ve ilişkilerle ilgili sorular üzerine “Bütün bunlar faso fiso” diye son derece “bilimsel” bir yaklaşım sergiliyordu.

Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, “Her şeyi araştıralım, her şeyi tartışalım ama devlet sınırları içinde tartışalım. Devlete gölge düşürmeyecek tarzda tartışalım” diyerek sınırları çizmeye çalışıyordu.

Ama bu kez kamuoyu tepkisi verilen demeçlerle dindirilebilecek gibi değildi. Birçok yerde emekçiler protesto gösterileri düzenliyor, bu pisliği işçiler temizleyecek diye seslerini yükseltiyordu. Basına bir de devletin içindeki çeşitli kesimlerin birbirleriyle kapışması ve bu vukuattan kendi lehlerine daha fazla yararlar çıkma istekleri eklenince kazayla başlayan tartışma ve gelişmeler her gün yeni bir zenginlik kazanıyordu.

Abdullah Çatlı'nın kirli geçmişi ve bir katliam sanığı olarak aranması, yanında ise bir milletvekili ile ünlü bir polis şefinin bulunması, soru üstüne soru sorulmasını doğuruyordu.

Ülkücü Baba Drej Ali “Çatlı bir vatan kahramanıydı. Bunun aksini iddia eden şerefsizdir” derken İdi Amin lakaplı katil Haluk Kırıcı, HBB televizyonundaki Bucak'ı aklama programına telefonla katılarak Çatlı'nın devlet adına birçok operasyona katıldığını, ASALA'ya karşı eylemler düzenlediğini, Yunanistan'daki ormanları yaktığını söyleyip, onun devlet hizmetlerinden örnekler veriyordu.

12 Eylül'le birlikte MHP davasından yargılanan ANAP MYK Üyesi Avni Çarsancaklı, “Devlet Çatlı'yı aramıyordu, kendi işi için kullanıyordu. O, Ağar'la görüşen, Çiller'le yemek yiyen birisiydi” diyerek aranan birisinin nasıl olur da yakalanmadığı tartışmalarını aydınlatıyordu. Çarsancaklı, “Mert ve dürüsttü. 12 Eylül öncesinde evimde de kaldı. Devletin Çatlı gibi insanlara ihtiyacı var” diye eklemeyi de unutmuyordu.

Susurluk'taki aracın içinden sağ çıkan Bucak “Çatlı ağabeyim gibidir” diye anlatırken, gözleri doluyordu.

DYP Ankara İl Gençlik Komisyonu tarafından bastırılan Şahlanış-Mat adlı dergide ‘Devlet için

Ölümsüzleşenler’ başlığının altında Çatlı, Kocadağ ve Bucak'ın resmi yer alıyordu.

DYP Genel Başkanı, Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Tansu Çiller, “Devlet için kurşun atan da yiyen de kahramandır” açıklamasıyla katiller eğer devlet adına cinayet işliyorsa bunun olsa olsa kahramanlık sayılabileceğini açık ve net bir şekilde belirtiyordu.

Tartışmak, karşı taraftakinin pisliklerini sergilemek serbestti. Madem ki başlamıştı bir kez, her taraf, bu kapışmadan “biz ve devlet güçlü çıkmalıyız” diyordu. Belgeler, bilgiler, haber sızdırmalar gırla gidiyordu. Ringe çıkılmıştı. Kuralına göre dövüşülecekti; oyunun kurallarına uymayıp, arada bir belden aşağı vurulur gibi olunca, yani iş devlete dokununca, devletin üst kademelerinden, ordudan ‘hop, hop’ uyarıları geliyor, son Türk devletinin bekası için hizaya girmeleri noktalarında uyarılıyorlardı.

Bucak'ın korumaları nezdinde özel timciler hedef alınmıştı. Kumarhaneci Ömer Lütfü Topal'ı onların öldürdüğü iddia ediliyordu. Üç özel timciden Özel Tim Müdürü İbrahim Şahin'e atılmaya çalışılıyor, MİT'i, JİTEM'i, Özel Tim'i ‘en büyük örgüt bizim örgüt’ nidalarıyla rüzgârı kendi tarafından estirmeye çalışıyordu.

Özel timcilerin sorgu sırasında Ömer Lütfü Topal cinayetini kabul ettiği, bunun da kasetlerinin var olduğu söylenirken, Topal cinayetinde kullanılan silahtaki parmak izi cinayetten 4.5 ay sonra aniden tespit ediliveriyordu. Silahın şarjöründe Abdullah Çatlı'nın parmak izi bulunuyordu. Nasılsa Çatlı ölmüştü, ona yıkılırsa işin içinden sıyrılabilirdi.

MGK raporu devreye giriyor

Tartışmaların ve bilgilerin, belgelerin ortalığa fazlaca saçıldığı bir sırada MGK'nın bir raporu basına ‘sızdırılıyordu.’ Bu raporla taraflara hem patronun kim olduğu hatırlatılıyor hem de Susurluk vesilesiyle gelişmeleri daha ileri amaçlar için değerlendirmeye uygun bir fırsat görülüp, bir ‘yeniden yapılanma’ planı devreye sokuluyordu.

Rapor, tartışmaların odağında olan ve icraatları ayyuka çıkmış olan Özel Tim'in, biraz revize edilerek Silahlı Kuvvetler'e bağlanması gerektiğini öneriyordu. 7000 kişilik Özel Tim kadrosundan 1500'ünün hakkında çeşitli soruşturmalar açılmış olması, bu kurumu da zora sokan ve kamuoyu nezdinde varlığını tartışmaya sokan bir gelişmeydi. Artık herkes Özel Tim eşittir suç örgütü demeye başlamıştı. Bu kurum düzene gerekliydi ve kurtarılmalıydı. Öyleyse biraz sayısı azaltılıp çürük olanlar ayıklanırsa, bir de ‘her zaman temiz’ ordumuza bağlanırsa, bir taşla iki kuş bile vurulmuş olacaktı.

Raporda Özel Tim, MİT, JİTEM ve Emniyet İstihbaratı'nın Genelkurmay bünyesinde merkezileştirilerek birleştirilmesi de öneriliyordu. Böylelikle hem koordinasyonda zaman zaman doğan sıkıntılar ortadan kaldırılacak, hem de patron pratikte ufak tefek pürüzlerin çıkmasını; çocukların haylazlık yapmasını da engelleyecekti.

Raporda Kürt sorununa ilişkin görüşler de yer alıyordu. Buna göre Kürt sorununda güvenlik sorunu esas olarak çözümlenmişti ama ekonomik, sosyal ve siyasal alanda sıkıntılar sürmekteydi. Bölgeye yatırım yapmak mümkün olmamış, paranın büyük bir kısmı, yapılan harcamalar aşiretlere, koruculara, PKK'ye gitmiş, savaş rantı yiyen bir kesim oluşmuştu. Ayrıca ihbarcılar, itirafçılar, Özel Tim mensuplarına para dayanmamaktadır. Parayı tatlı görüp payına düşeni almakla yetinmeyip önce kendi küpünü doldurma gibi eğilimler zaman zaman boy vermektedir.

Bu israfı önlemenin garantili yolu da, bütün savaş kaynaklarının ve harcamalarının askeri makamların inisiyatifine bağlanmasından geçmekteydi. Ekonomiye istikrarsızlık ve darboğazın yanı sıra Güneydoğu'da harcanan para işadamlarını da rahatsız ediyordu. TOBB'un Kürt Raporu, Sabancı'nın zaman zaman görüşlerini dile getirmesinin yanı sıra 1996'nın bitmesine 2 gün kala TUSİAD Başkanı Halis Komili'nin TUSİAD olarak hazırladıkları paketten bahsetmesi, Güneydoğu sorununun çözülmesinde sadece askeri çözüm diyerek saplantılı olunmaması gibi açıklamaların ardından ekonomide

(devamı 8. sayfada)

Susurluk ve Kontrgerilla Gerçeği

yaşanan krizden, istikrar gerekliliğinden bahsetmesi, MGK'nın Raporu'nu destekler nitelikteydi. Yine aynı gün Koç Holding Yürütme Kurulu Başkanı İnal Kırac, Susurluk'tan başlayarak yaptığı değerlendirmede "Hükümet ile devlet gücünü tahrir ediyoruz. Yapılması gereken ameliyat nasıl yapılacaksa, çabuk yapın, bu işi bitirin" açıklamasını yapıyordu.

Ama MGK Raporu'nda Kürt sorununda esas çözüm sona saklanmıştı. Rapora göre Kürt nüfustaki hızlı artış tehlikeli boyutlardaydı. Kürt nüfusu 2010 yılında ülke nüfusunun %40'ına, 2025'te ise %50'nin üzerine çıkacaktı. Bu önlenmeliydi. Az çocuğa prim çok çocuğa ceza gibi ekonomik tedbirlerden bahsedilmekteyse de, bunun ardından nüfus artışını durdurmanın yolunun jenosidden, sürgünden geçtiği; raporda henüz yazılmayan ama zorunlu kabul edilen yöntemler olduğu da bir gerçektir.

MGK'nın bu raporu bir süredir dillerde dolaşan 'siyasi çözüm' noktasında Amerika'yla belirli mutabakatların sağlanmış olabileceği gibi yaklaşımı da akıllara getiriyordu. Gerçi 'siyasi çözüm'den kastedilenin ne olduğu noktasında kimse bir şey telaffuz etmese de, Güneydoğu'da çözümsüzlüğün çözümünün görünürde mümkün olmadığı da bir başka gerçektir. MGK raporlar yayınlıyor; Orgeneral Çevik Bir, Refah Partisi'nin, Kürt sorununa çözüm planına sıcak baktığını dile getiriyordu. Erbakan, MGK'ya tam destek veriyor "MGK Raporu" için "MGK ne hazırlamışsa, çok doğru hazırlar" diyor.

Söylenenlerde askeri çözümün yanı sıra diye başlayıp bir sürü şeyler anlatılsa da sonuçta Kürt nüfusunun artışının durdurulması gibi radikal tedbirler vazgeçilmez çözüm olarak öneriliyordu. Yapılmak istenen, Susurluk vesilesiyle devleti yeniden organize etmekten ve gevşeyen yerleri sağlamlaştırmaktan başka bir şey değildi.

MGK Raporu'nun ardından Özel Tim içindeki 'çürüklere' biraz daha fazla yüklenilmeye başlandı. Sedat Bucak'ın koruması üç özel timcinin vukuatları sayılmaya başlandı. Özel Tim Müdürü İbrahim Şahin'in adı daha çok telaffuz edilmeye başlandı. Yeşilköy Havalimanı'nda şimdiye kadar 52 kez elini kolunu sallayarak giriş yapmış olan Dilek isimli bir kız para dolu bavulla yakalandı. Sorgusunda kızın uyuşturucu paralarını taşıyan bir kurye olduğunun anlaşıldığı söylendi. Üstelik İbrahim Şahin'in koruması olan Özel Timci Ayhan Akça'nın kızla bağlantısı olduğu ortaya çıktı. Ayhan Akça, uyuşturucu kaçakçılarının paralarını aklayan bir döviz bürosunun sahibinin BMW marka arabasıyla yakalandı. İbrahim Şahin'in ise hafta sonları Yüksekova'da bir uyuşturucu kaçakçısının 9 milyarlık jipiyle gezdiği açığa çıktı. Yine bu günlerde Sedat Bucak'ın koruması polislerin Ömer Lütfü Topal cinayetiyle ilgili sorgulanmaları sırasında Ayhan Çarkın'ın cinayeti itiraf ettiği, bunun kasedinin mevcut olduğu açıklandı. Sorgu aylar önce yapılsa bile açıklaması şimdi yapılıyordu.

Adı çıkmış özel timciler etrafındaki çember daralıyordu. Bu kez onlar karşı atağa geçmek ihtiyacını hissettiler. Kazadan sonra Sedat Bucak'ın ilk ve tek açıklama yaptığı HBB televizyonunda ve yine Behiç Kılıç'ın yönetiminde özel timcileri aklama seansı düzenlendi.

'Ne yaptysam vatan için'

Programa Özel Timci Ayhan Çarkın stüdyo konuğu olarak katılırken, Ercan Ersoy ve Oğuz Yorulmaz da, telefonla desteklerini sunuyorlardı. Ayhan Çarkın'a destek yalnız iki mesai arkadaşından gelmiyor, Behiç Kılıç, Akşam Gazetesi yazarı Nazlı Ilıcak, eski Vali ve Emniyet Genel Müdürü şimdi DYP Grup Başkan Vekili Şaffet Arıkan Bedük, Ülkü Ocakları başkanları gibi geniş bir koro da "Yaşa var ol Özel Tim" nidalarıyla omuz veriyordu.

Ayhan Çarkın, Lütfü Topal'ı siz mi öldürdünüz sorusunu cevaplamadan önce şanlı (!) geçmişinin bir özeti sunuyordu: "Aralarında, 1991 12 Temmuz'unda 11' Dev Sol militanının öldüğü ev başkanı, Kasımpaşa'da Dev Sol'cuların öldürülmesi, Perpa'da üç kişinin öldürülmesi, Bakırköy'de üç kişinin öldürülmesi, Bedri Yağan ve dört arkadaşının öldürülmesi, Sabahat Karataş ve arkadaşlarının öldürülmesi, Çamlıca'da Mustafa Beştaş'ın öldürülmesi, Maltepe'de 3 TIKKO'cunun öldürülmesi de olmak üzere toplam 35 kişinin öldüğü infazlara katıldım, buna benzer pek çok operasyona katıldım, bunların hepsinden yargılanıyorum" diyen Çarkın "Ne yaptysam ülkem için yaptım, yaptıklarımın gurur duyuyorum" diye eklemeyi de unutmuyordu.

"Müştaşarımız çıkın konuşun dedi, biz de geldik, konuşuyoruz" diyen özel timciler, karşı atakta olduklarını anlatıyorlardı. Yurtdışında gerçekleştirilen kontrgerilla operasyonlarından memnuniyetlerini de belirtmeyi ihmal etmeyen özel timciler, başta basın olmak üzere Özel Tim'e laf eden herkese tehdit yağdırmayı da sürdürüyorlardı.

"Devlete sızmış ihanet şebekeleri ve çeteler eşkiyanın hak hukuk sistemi peşindeler. Sebebi, metropollerde ve kırsalda silahşörlerini kaybettiler, şimdi kalemşörleri kaldı. Onlar yapıyor, bunu da habercilik adına yapıyorlar" diyen Çarkın 'silahşörleri' nasıl temizlediklerini gururla anlatırken 'kalemşörleri' nasıl susturacağını belirtmiyordu.

Asayiş Şube'deki sorgusunda yalnız Ömer Lütfü Topal'ın öldürülmesini değil aralarında Behçet Cantürk, Savaş Buldan, Medet Serhat, Yusuf Ekinci, Vedat Aydın, Yener Kaya, Nesim Malki'nin de bulunduğu 91 faili meçhul cinayeti saydıklarını ve bunları sen yaptın dediklerini anlatan Çarkın, "Bunlar devlet içindi, yalayıp yuttuk ama Topal cinayetini kendiniz için işlediniz, kabul et" denildiğini söylüyordu. Ayhan Çarkın, '91 kişiyi öldürdüm var mı diyeceğiniz' sözlerinin sorgunun bandında mevcut olduğunu anlatıyor, "faili meçhul" cinayete kurban gidenlerin yaramaz adamlar olduğunu, öldürülmelerinin iyi olduğunu; bunların kimliklerine bakacak olursak ülke için hiç de kayıp sayılmayacağını ekleyerek tetiği çekenin ne önemi var demeye getiriyordu.

Akşam Gazetesi Yazarı Nazlı Ilıcak "Biz Akşam gazetesi ve yazarları olarak Özel Tim'i destekliyoruz. Tüm Özel Tim mensuplarına teşekkür ediyorum" derken kontrgerillanın basın faaliyetleri akla geliyordu.

Saffet Arıkan Bedük ise, gururla "Özel Tim'i ben kurdum. Bu çocuklar Amerika'da ve Almanya'da eğitim gördü. Bunlar gönüllü seçildi" derken malına kefil olan tüccar pozisyonundaydı.

Programın finaline yaklaşırken Ayhan Çarkın, üstüne basa basa "Ben radikalim. Biz radikaliz, bizi yıldırılmazlar. Biz bir gücüz, yarın altından kalkamayacakları şeyleri yapıyorlar" tehditlerini savurmayı sürdürüyordu.

Son noktayı ise telefonla katılan Özel Timci Oğuz Yorulmaz, koyuyordu: "Bize katil diyorlar. Biz şimdi katil değiliz, 12 senedir katiliz."

Sanki kuruluşundan itibaren Özel Tim'i özetlemek ister gibiydi.

1996, "ÇETELERİ" BOL BİR YIL

Emniyet ve ordu içinden çeşitli unsurların suça karıştığı, bu teşkilatlar var olduğu günden beri zaman zaman ortaya çıkıyordu. Bu, önceki yıllarda da böyleydi. Ama 1996 yılı oldukça bereketli bir yıldır.

Marshall yardımıyla beraber ana hedef olarak seçilen 'her mahalleye bir milyoner' sloganının yerini sanki "her köşebaşına bir üniformalı çete" almıştı. Bu, aynı zamanda kontrgerilla talimnamesinde yer alan, en ücra yerlere kadar örgütlenmek prensibine de uygundu.

Tabii, her üniformalı birisinin yasadışı faaliyetlere, suç ilişkilerine bulaştığı ortaya çıkınca devlet yetkilileri 'münferit makamında' açıklamalarla vaziyeti kurtarmaya çalışıyorlardı. Kişiler kirliliğe bulaşmış olabiliirdi, ama teşkilat temizdi, devlet tertemizdi. Her kurumun içerisinde çığ süt emmiş olanlar çıkabilirdi.

Ama 1996 yılı boyunca o kadar çok vukuat meydana geliyordu ki, üst üste yapılan açıklamalar, verilen demçler durumu kurtarmaya yetmiyordu. Devletin her kademesinde, tepeden tırnağa tüm birimlerinde var olan suç ilişkileri her gün bir taraftan uç veriyordu.

Gün geçmiyordu ki gazetelerde suç ilişkileri içerisinde olan bir üniformalı çıkmasın. Gerçi şimdiye kadar da suç ilişkileri içerisinde olan bol miktarda üniformalı unsur çıkmıştı, ama bunlar bireysel olarak gösterilmeye çalışılmış ve büyük ölçüde de bunda başarılı olunmuştu. Ama bu kez böyle değildi. Suça ve kirliliğe bulaşmamış insan kalmadığından midir nedir; üçer beşer, onar on beşer üniformalılar suç şebekeleriyle beraber yağmur sonrası türeyen mantarlar gibi boy veriyordu. Bunların içinde dikkati çeken bir nokta da, Emniyet Teşkilatı'na mensup olanların dışında bol miktarda ordu mensubuna da rastlanıyordu. Bugüne değin ordu mensuplarının teşhir olmamasına özel çaba gösterilmiş ve ordu temiz gösterilmeye çalışılmıştı. Kumar, rüşvet, yolsuzluk kaçakçılık, uyuşturucu ve buna benzer kirliliğin en ücra köşelerine dek yaygınlaşması; gerek çıkar kavgasından, rant

paylaşımından doğan çelişkiler, gerek her birisinin ötekine üstünlük sağlama kavgası, çoğu zaman kirliliğin çarşafının ortalığa saçılmasına neden oluyordu.

1996 yılı içerisinde ufak tefekleri bir kenara koyacak olursak organize suç örgütü olarak kamuoyunun gözleri önüne serilen Söylemez Kardeşler, Kocaeli Çetesi, Ankara Çetesi, Adana Çetesi, Yüksekova Çetesi kendilerinden çok daha fazla bahsettirdiler.

Adana'da '96 Ağustos'unda içinde 5 polis ve 1 subayın da bulunduğu 31 kişi silah ve mermi kaçakçılığı yapmak suçundan yakalandı. Yakalananların bir ayaklarının İncirlik Üssü'nde olduğu ortaya çıktı.

Ankara'da silah kaçakçılığı, birçok sahtecilik olayına karıştığı belirtilen bir Emniyet mensubu, bir başkomiser, 2 bekçi, 2 astsubay, bir üsteğmen, 1 uzman çavuşun da aralarında bulunduğu 33 kişi yakalandı.

Kocaeli'de; 7 adam öldürme, 2 adam kaçırma, 5 yaralama, 1 öldürmeye teşebbüs, 7 tehditle para toplama, silah zoruyla çek senet tahsilatı yapma suçlamalarının yöneltildiği 27 kişilik bir çete ortaya çıktı. Elebaşılığını Mehmet Hadi Özcan'ın yaptığı çetede tutuklananların içerisinde bir polis ile bir yüzbaşı da bulunuyordu. Tutuklananların yanı sıra aralarında Balıkesir Emniyet Müdürü Nihat Camadan, Kocaeli Emniyet Müdürlüğü'nde görev yapmış Emniyet Müdürü Cemal Şencan, Emniyet Amiri Sezai Konuklar, Başkomiser Oktay Durmuş, Polis Memuru Kemal Kara, Özel Tim mensubu Alper Tekdemir ve Ankara Emniyet Müdürlüğü polislerinden Latif Özdemir hakkında da dava açılıyordu.

Uyuşturucunun Türkiye'ye ana girişi kapılarından biri olan Yüksekova'da ortaya çıkan çete içerisinde de polisler, Özel Tim mensupları, korucular ve itirafçılar yer alıyordu. Birçok cinayete karışmış itirafçı Kahraman Bilgiç, itiraflarında, iki yıl boyunca korucu maaşı aldığını ve kendisine astsubay kimliği verildiğini ve kendisinin Hakkâri Dağ ve Komando Tugay Komutanlığı emrinde çalıştığını anlatıyordu. Yüksekova'da süt fabrikası sahibi Necip Baskın'ın kaçırılması ve fidye istenmesi, Tabur Komutanı Mehmet Emin Yurdakul komutasında uyuşturucu ve silah kaçakçılığı yapılması, zorla rüşvet alma, kaçırıklarını Özel Tim Karargâhı'nda saklama, CHP'li Abdullah Canan'ı fidye için kaçırmak öldürme, hatta Eşref Bitlis'e suikaste kadar birçok ilginç şey anlatıyordu. Kahraman Bilgiç, Tabur Komutanı Yurdakul'un uyuşturucu işinde olmasının yanı sıra, silah kaçakçılığı yaptığı, hatta yakaladığı kaçak silahlardan Yüksekova Belediye Başkanı'nın karısına hediye olarak verdiği, sınır komutanı Yarbay Kamber'in kendisine para toplamak için panzer tahsis ettiği, önce ihbar edip gözaltına aldıkları, arkasından rüşvet karşılığı serbest bıraktıkları gibi bir çok şey anlatıyordu Bilgiç.

Adlarından en çok bahsettirenler ise Söylemezler oldu. Adana'nın Pozantı ilçesindeki otoyol gişelerinde İstanbul polislerinin yaptığı bir operasyon ve çatışmayla gündeme geldi Söylemezler. DYP Milletvekili Sedat Bucak'a suikast hazırlığı, lav silahları, C-4 patlayıcılar, birçok cinayet, çatışma, yaralama, çok sayıda Emniyet Müdürü'yle ilişki ve rüşvetle suçlanan Söylemezler; Bucak ve Mehmet Ağar'ın kendilerini öldürmek istediğini, korucuların, polis şeflerinin, Bucak ve Ağar'ın pis ilişkilerin ortasında olduğunu söylediler.

Söylemez anlatıyor

Mehmet Sena Söylemez, Ekim 1996'da Evrensel gazetesine verdiği ve tüm basına ulaştırılmasını istediği mektubunda şunları yazıyordu.

"Adım, Dr. Mehmet Sena Söylemez. Türkiye'deki medyada haksızca ve dayanaksız olarak 'Söylemez Kardeşler Çetesi' şeklinde lanse edilen insanlardan biriyim. Bu açıklamayı yapmayı zorunlu görüyorum.

Burada, Türkiye'deki karanlık güçler tarafından kurban olarak seçilen, yok edilmek istenen ve medya aracılığıyla kamuoyu vicdanında peşinen mahkum edilen bu insanları anlatmak istiyorum. Şimdiden uyarmalıyım ki, aşağıda okuyacaklarınız, macera romanları veya savaş filmleri kadar eğlendirici ve süslü olmayacaktır. Ancak anlatacaklarımın, Türkiye'de yaşayan herkesi ilgilendireceğine inanıyorum.

-SÜRECEK-

Ayın İncileri

25. yılda “özgürlük ve bağımsızlık”ımız

Yusuf Aydın

BU NASIL KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI?

Aralarında Pierre Bourdieu, Daniel Bensaid, Pierre Vidal-Naquet gibi kişilerin de bulunduğu, Fransa'nın önde gelen aydınları, 31 Mart 1999 tarihli Le Monde gazetesinde bir açık mektup yayımlayarak, NATO'nun Sırbistan'a askeri müdahalesine karşı çıktılar.

Bu mektuptaki görüş ve talepler, daha sonra Haziran ayı içinde İngilizce konuşan ülkelerden akademisyenler ve yazarlar tarafından da onaylandı. Bunlar arasında Prof. Edward Said, Prof. Noam Chomsky, Prof. Immanuel Wallerstein, Robin Blackburn gibi isimler yer almaktaydı.

Açık mektupta dile getirilen talepler şöyleydi:

“- Bombalamalar derhal durdurulsun.

- Balkan devletleri ile bu devletlerde yaşayan bütün ulusal toplumların temsilcilerinin katılacağı bir Balkan Konferansı düzenlensin

- Halkların kendi kaderini tayin hakkı, sadece tek bir koşul altında, yani, başka bir halka sırt dönülerek, o bölgede etnik temizlik yapılarak kullanılmamışsa, savunulsun.”

Anımsanacaktır, Kıbrıs'ın, 1974 yazında, kuzey komşusu Türkiye tarafından işgal edilmesi gibi, Kuveyt de, 1990 yazında, komşusu olan Irak tarafından işgal edilmişti. O zaman uluslararası topluluk, BM kararlarını uygulamayan Irak'a karşı derhal ve kararlı bir şekilde eyleme geçmişken, Kıbrıs'taki durumda 25 yıldır hiç bir ilerleme yok, onlarca BM kararı uygulanmıyor.

25 yıl önce, NATO'nun önde gelen ülkelerinden ABD, Yunanistan'daki faşist albaylar ile birlikte Kıbrıs Cumhurbaşkanı'na karşı bir darbe düzenlemiş, ardından da Türkiye'nin Kıbrıs'a askeri müdahalede bulunmasına hoşgörü göstererek, emperyalizmin planları gereği adayı ikiye bölmüştü.

Adanın, Türk Ordusu'nun işgali altında tutulan %37'lik kuzey bölgesi, Kıbrıslı Rumlardan temizlenmiş, ve güneyde yaşamakta olan Kıbrıslı Türkler kuzeye göç ettirilerek, “Kıbrıslı Türkler kendi kaderlerini tayin ediyor” denerek, önce KTFD, daha sonra da KKTC ilan edilmişti.

Eviden, yurdundan, iş yerinden edilmiş 160 bin kadar Kıbrıslı Rum, 1974'deki askeri üstünlüğe dayanarak yaratılmış olan bu oldu-bittileri hiçbir zaman onaylamamış ve Kıbrıs'ın bölünmüşlüğü kanayan bir yara gibi açık kalmıştır. Uluslararası topluluk da gerek BM, gerekse Avrupa Konseyi kararlarında bu oldu-bittileri kınamış ve kabul etmeyeceğini açıklamıştır. Ama bunun ötesinde, başka birşey yapılmamıştır.

Emperyalizmin, etnik köken, dil veya din açısından homojen olmayan ülkelerde, geleneksel “böl-yönet” politikasını uygulayarak, bu toprakları taraflar arasında taksim etmesi, belki kısa vadede cazip bir çözüm şekli olarak görülebilir, ama ayrımcılık üzerine oturan bu ayrılıkçılık, uzun vadede, etnik toplumlara felaket getirmektedir. Hindistan, Filistin, İrlanda örnekleri buna en güzel örneklerdir.

Yeryüzünde 4 binden fazla farklı etnik grup yaşamasına karşın, bugün BM'ye üye devletlerin sayısı “sadece” 187'dir. Etnik grupların “ortak bir kimlik ve sözümona güvenlik” arayışına girerek, kendi ayrı devletçiklerini oluşturmaları halinde, dünyanın nasıl bir felakete sürükleneceğini kimse kestirememektedir. Kaldı ki, günümüzde baskı altındaki etnik bir azınlığın sözümona özgürleşmesi, kapitalist koşullar altında gerçekleştirileceği için, başka bir etnik grubun baskı altına alınması şeklinde olmaktadır. Unutulmamalıdır ki, başka ulusları baskı altında tutan ulusların kendileri de özgür olamazlar. Bir başka önemli husus, ayrılma hakkı da içinde, çeşitli milliyetlerin kendi kaderini tayin hakkı ve en küçük etnik grupların bile olası en geniş özerkliği, ancak sosyalizm koşulları altında tam olarak uygulanabilir.

Cumhuriyet gazetesi yazarlarından Şükran Soner, Kosova'daki durumla ilgili olarak şunları yazıyor:

“...Kosova, Kosovalı Arnavutlar bağımsız devletçik olmayı düşlerken ancak ABD'nin, AB'nin, NATO'nun üssü konumunda yaşayabilecekleri, adı özerk Yugoslavya'ya bağlı bir eyalet konumunda olacak.

Kosovalı Arnavutlar, Sırlardan kurtulmayı düşlerlerken üs konumunda, kağıt üstünde hiç değilse eski özerk statülerini kazanmış görünmeyi içlerine sindirmek zorundalar. Başka seçenekleri olmadan geri döndüler diyelim. İyi güzel de insanların barınma, yaşama, ekmek,

iş-güçleri, geleceği nasıl sağlanacak?

Siz dışardan gelecek yardımlarla nasıl bir yaşam düzeyi oluşacağını varsayabiliyorsunuz? Bugüne kadar hiç gündeme getirmedikimiz, asıl NATO bombalarının hedefi olan Sırların çöken ekonomisi içinde Kosova'yı, Arnavutları yaşatmaya yönelik projeler bu saatten sonra nasıl gerçekleştirilebilir?

...Türkiye'de ırk ayrımcılığı ve şeriatla ilişkin tehditlerde geri adım atılması karşılığında Kuzey Irak planı kotarılmış gibi gözüküyor.

Yakın geçmişte Kuzey Irak'tan ajan peşmergelerini geri çekmek zorunda kalan ABD, son aşamada Saddam'a karşı darbeyi buradan planlıyor gibi bir tablo var. Barzani-Talabani ikilisi şimdilik PKK'yi dışlayarak Türkiye'nin engellemesini önlemeye razı olmuş gibi.

Olaya elimden geldiği kadarıyla tarafsız bakmaya çalışıyorum. Kuzey Irak'ta ABD'nin üssü, mandası konumunda bir Kürdistan'ın orada yaşayan Kürtler için nasıl bir özgürlük, bağımsızlık, daha insanca yaşam olduğunu bir türlü anlayamıyorum.

Kuzey Irak'ta yaşayan Kürtlerin tıpkı Kosovalı Arnavutlar gibi çaresiz bir oyunun içinde, Saddam ve Miloseviç gibi iki, gözü dönmüş diktatörün asıl provokatör rolünde, özgürleşme adına ayrımcılık tuzağında geleceklerinin karartıldığına inanıyorum.” (Cumhuriyet, 5.6.1999)

‘Sivilleri kasten bombaladık’

Yugoslavya'ya yönelik hava bombardımanına katılan bir İspanyol pilot, harekât sırasında yaşanan olaylara dair çok önemli açıklamalarda bulundu. Harekât sırasındaki birçok operasyonda görev yapan pilot, sivil hedeflerin bilinçli olarak seçildiğini, Sırbistan ve Kosova topraklarına “hala ne olduğunu bilmedikleri” bombalar atıldığını ve Amerikalı komutanların kendilerini her gün aşağıladığını belirtti.

‘Her gün yalan söylediler’

Articulo 20 adlı haftalık dergiye konuşan pilotlardan Yüzbaşı Adolfo Luis Martin de la Hoz, “Biz pilotların, harekât sırasındaki en berbat düşmanı kendi üstlerimiz, hükümet ve savunma bakanlığıydı. Savaş hakkında hiçbir şey bilmeyen bu kişiler; radyo, televizyon ve gazeteler yoluyla İspanyol halkına her gün yalan söylemekten suçludurlar” diye konuştu.

Siviller kasten hedef alındı

“F-18 uzmanı” olarak tanınan Yüzbaşı de la Hoz, sivillerin ve sivil hedeflerin vurulmasının “hata” olmadığını da vurguladı. Hoz, bu konuda şöyle konuştu: “Albayımız, birkaç kez NATO komutanlarıyla konuştu ve askeri olmayan hedefleri seçmelerini protesto ettiğimizi söyledi. Onu küfürlerle odalarından kovdular. Sonra da, İspanyol pilotların bu tavrını şikâyet edeceklerini söylediler. Bu kadarla da kalmadı. Bir seferinde, ABD ordusundan şifreli bir emir aldık. Emre göre, Priştine ve Niş kentlerindeki yerleşim yerlerine antipersonel bombaları atacaktık. Albayımız bu emri reddetti ve birkaç gün sonra görevinden alındı.”

‘Daha söyleyeceklerim var’

“Bu söylediklerim, zamanı gelince söyleyeceklerimin yanında hiç kalır” diyen Yüzbaşı de la Hoz, İspanyol hükümetinin savaş boyunca aldığı tutumu da eleştirdi. De la Hoz, hükümetin, Aviano Üssü'nde ABD'liler tarafından hazırlanan metinleri aldığını ve kamuoyunu bu metinlerdeki yalanlarla manipüle ettiğini vurguladı.

25 yıldır, TC'nin askeri bir üssü, mandası konumundaki bir KKTC'de, kaşarlanmış bir liderin asıl provokatör rolünde, özgürleşme adına ayrımcılık tuzağında ve çaresiz oyunlar içinde, Kıbrıslı Türklerin geleceklerini nasıl kararttığını yaşamakta olan kişiler olarak, yukarıdaki değerlendirmeler ışığında, “özgürlük ve bağımsızlık” kavramını yeniden düşünmemiz gerekmez mi?

Amerikan State Department'ine bağlı ve Bosna-Hersek'te taksimi gerçekleştiren Toprak Bürosu coğrafyacıları tarafından alternatifli toprak haritaları ve İngiliz Foreign Office'ine bağlı Sir David Hanney'in gevşek federasyonu öngören anayasa önerilerini hazırladığı, bunların New York yakınındaki West Point Askeri Akademisi'nde taraflarca tartışılacağı ve üzerinde anlaşılacak çözümün NATO Barış Gücü askerlerince uygulanacağı haberlerinin basında yer aldığı bu dönemde, daha uyanık olmamız gerekmez mi?

Kosova'nın, 2. Dünya Savaşı sonrasındaki Almanya ve Berlin benzeri, NATO'lu müttefiklere ait 5 işgal bölgesine ayrıldığı şu günlerde, eski dosyaları açıp, 1954 yazında New York'tan Kıbrıs'a gelerek alan çalışması yapmış olan Amerikalı coğrafyacı Dr. Alexander Melamid'in makalelerini yeniden okumaya başlıyorum: “Kıbrıs'taki Toplumların Coğrafi Dağılımı” (Geographical Review, Vol.46, No.3, New York 1956) ve “Uygulamalı Siyasal Coğrafya'da Bir Sınıf Egzersizi: Kıbrıs'ı Taksim Etmek”, (Journal of Geography, March 1960, Vol.59, Chicago).

Harekât sırasında “ortak bir yönetim mekanizması”nın olmadığını belirten İspanyol pilot, “Emredenler sadece ABD'lilerdi. Diğer ülkeler ise sadece ABD'den aldıkları emirleri yerine getirdiler. Yaptığımız tüm uçuşlar ABD tarafından en ince ayrıntısına dek planlanıyordu. Ne tip silahlar kullanacağımızı bile onlar söyledi” diye konuştu.

Yasadışı silahlar

“Gazetecilerin hiçbir Yugoslavya'da neler olduğunu bilmiyor. ABD bu ülkeyi yok ediyor, yeni silahlarını deniyor. Zehirli sinir gazları, parasütlü yüzey mayınları, uranyumlu bombalar, napalm bombaları, kimyasal sterilizasyon maddeleri kullandılar. Tarlalardaki ürünleri yok etmek için gökten zehir sıktılar. Bunların dışında, ne olduğunu bilmediğimiz silahlar da kullandık” diyen Yüzbaşı de la Hoz, ABD'nin, Yugoslavya'da insanlığa karşı suç işlediğini söyledi.

Savaşın, ABD tarafından Avrupalıları bölmek ve onyıllar boyunca kendi içlerinde kavga etmelerini sağlamak için çıkarıldığını öne süren yüzbaşı, bu savaşın bedelini “ABD dışında herkesin ödeyeceğini” kaydetti.

‘Solana Yankilerin kuklası’

İspanyol pilotlar olarak, sürekli yalan haber yazan gazeteleri protesto etmek için harekât boyunca hiçbir gazete okumadıklarını söyleyen yüzbaşı, “Hükümetimizin başının, dışişleri ve savunma bakanlarının savaş hakkında yaptıkları açıklamaların hepsi yalandı. ABD tarafından önlere konulan şeyleri okudular” dedi. NATO Genel Sekreteri Javier Solana'nın “Yankilerin kuklası” olduğunu söyleyen İspanyol pilot, Solana'nın ABD'li General Clark'tan emir aldığını da öne sürdü. Pilotlar, Aviano Üssü'nde bir dizi kaza meydana geldiğini ve bu kazalarda bazı pilotların öldüğünü, ancak bu durumun kamuoyundan gizlendiğini de söylediler. İspanyol pilotun sözlerinin kamuoyunda geniş yankı uyandırması bekleniyor.

18.6.99 Evrensel

Amacından saptırılan Kıbrıs müdahalesi ve Kıbrıs'ın taksiminin 25. Yıldönümü

A. CAN

-1-

Atina'daki Albaylar Cuntası'nın, Lefkoşa'daki işbirlikçileri ile birlikte zamanın Kıbrıs Cumhurbaşkanı Başpiskopos Makarios'a karşı bir hükümet darbesi düzenledikleri 15 Temmuz 1974 tarihinden 5 gün sonra, 20 Temmuz 1974'de, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin üç garantör ülkesinden biri olan Türkiye Cumhuriyeti, adaya askeri müdahalede bulunmuştu. Başarısız Cenevre görüşmeleri ardından başlatılan ikinci askeri hareketle, 16 Ağustos 1974'de, yani Kıbrıs Cumhuriyeti'nin 1960'da aynı gün ilanından 14 yıl sonra, ada topraklarının %37'si Türk Silahlı Kuvvetleri'nin denetimi altına alınmıştı.

RESMİ AMAC

Zamanın Türkiye Başbakanı Bülent Ecevit, 20 Temmuz 1974 günü yaptığı bir açıklamada şöyle demektedir.

“Türk Silahlı Kuvvetleri ateş açılmadıkça, ateş etmeyeceklerdir. Savaş için değil, barış için Kıbrıs'tadırlar. Kıbrıs'ı istila için değil, zorbaca bir istilaya son vermek için Kıbrıs'tadırlar. Kıbrıs'taki son Yunan hareketi yalnız bir hükümet darbesi değildir, onun ötesinde Bağımsız Kıbrıs devletini temelinden yıkmayı amaçlayan ve Kıbrıs Cumhuriyeti'nin yasal dayanakları niteliğindeki anlaşmaları çiğneyen bir harekettir.” (Mehmet Ali Birand, 30 Sıcak Gün, İstanbul 1984, s.133)

Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğünü güvence altına almış üç garantör ülkeden biri olan Yunanistan'ın anlaşmaları çiğneyen bu tutumu karşısında, duruma müdahale eden Türkiye'nin o zamanki Dışişleri Bakanı Turan Güneş, Ankara'daki Yunanistan Büyükelçisi Kozmopulos'a 20 Temmuz 1974 sabahı şu bildirimde bulunmuştu:

“Türk Silahlı Kuvvetleri şu anda, Garanti anlaşması uyarınca Kıbrıs'a müdahale etmişlerdir. Türkiye, Kıbrıs'ın toprak bütünlüğü, egemenliği ve her iki toplumun haklarını korumak için adaya çıkmaktadır.” (agy, s.137)

ASKERİ MÜDAHALE HAKKI VAR MIYDI?

İngiltere, Yunanistan ve Türkiye'nin 1960'da imzaladıkları Garanti Andlaşması'nın 4. maddesi, acaba askeri bir müdahale hakkından mı söz etmekteydi?

“Bu andlaşma hükümlerinin ihlali durumunda Yunanistan, Türkiye ve İngiltere, bu hükümlere uyulmasını sağlamak için gerekli teşebbüs ve tedbirler konusunda birbirleriyle iştişare etmek yükümlünü yüklenirler.

Ortaklaşa veya anlaşmayla harekete geçmek mümkün olmuyorsa, garanti eden devletlerden her birisi, bu Andlaşma ile yaratılan düzeni yeniden kurmak münhasır amacıyla harekete geçme hakkını saklı tutarlar.”

Bu HAREKETE GEÇME HAKKI'nın, askeri bir müdahaleyi içerip içermediği; bunu içeriyorsa, Garanti Andlaşması'nın, Birleşmiş Milletler Örgütü'nün tüzüğü'nün zor kullanımını yasaklayan 2. maddesinin 3. ve 4. paragraflarıyla uyushup uyushmadığı konusunu gündeme getirdiği bilinmektedir.

1959'da Türkiye ile Yunanistan yetkilileri arasında İsviçre'nin Zürih kentinde yapılan görüşmelerde de bu madde tartışılarda önemli rol oynamıştı. Tartışmalara rağmen, bu 4. madde Garanti Andlaşması'na alınmıştı. Türk tarafı, askeri müdahalenin belirgin bir biçimde ifade edilmesinden daha çok hoşnut olacaktı, ama bu soyut formülasyondan da memnundu. Yunan tarafı ise, somut olan bir askeri müdahalenin bu kapsama girmediği hayaline kendini kaptırmıştı.

BM HUKUK RAPORU'NDAKİ GÖRÜŞ

BM Genel Sekreterliği'nin Hukuk Bürosu tarafından hazırlanan 12 Mayıs 1959 tarihli gizli bir bilirkişi raporunda ise, konuyla ilgili olarak şu sonuca varılmıştı:

“Garanti Andlaşmasının sözü edilen hükmü gerçi geçerlidir, ama silahlı bir müdahaleyi de kapsamamaktadır. Zor kullanımı, sadece BM denetimi altında ve nefsi müdafaa hallerinde veya Kıbrıs devletinin çağırması halinde haklı olabilir. Silahlı müdahale hakkı olduğuna ilişkin çok geniş bir anlam çıkarılsa bile, bu daha önce barışçı yolların kullanılması zorunluluğu ile sınırlandırılmalıdır.” (Vlahos ve Averof'un anılarından aktaran Pavlos Tzermias, Geschichte der Republik Zypern, Tübingen 1991, s.227)

İlginçtir, BM Hukuk Raporu'nun hazırlanmasını talep eden Atina hükümetiydi. Bu rapor uzun süre yayımlanmadı. Çünkü Atina, Garanti Andlaşmasının bu tartışmalı hükmündeki bu hassas noktanın farkındaydı ve Averof'a göre, Yunan tarafı, BM Tüzüğü'nün 102. maddesindeki “BM üyesi ülkeler, imzaladıkları her sözleşme ve uluslararası anlaşmayı BM'ye kaydettirmekle yükümlüdürler” maddesine ağırlık vermekteydi. Buna göre, Kıbrıs'ın BM örgütüne üyeliği sorununda herhangi bir önyargı yoktu. Çünkü anlaşmaların kaydedilmesi yükümlülüğü, ancak bu anlaşmanın taraflarından birinin BM üyesi olması halinde geçerliydi. BM'nin Hukuk Raporu'nda gerçi Tüzüğün 103. maddesinde belirtilen “BM üyelerinin BM Tüzüğü altındaki yükümlülükleri arasında bir uyumsuzluk olursa, BM Tüzüğü'nün yükümlülükleri geçerlidir” hükmünün üstünlüğü vurgulanmıştı, ama tek yanlı müdahale hakkı ile ilgili hüküm geçersiz addedilmemektedir. (agy, s.227-228)

ABD'NİN AMAÇLARI

Türkiye'nin Kıbrıs'a askeri müdahalesi ardından ABD Temsilcisi Joseph Sisco'nun Yunanlılara bazı prensipleri kabul ettirebildiği kaydedilmiştir:

1. Darbeye katılmış Yunan askerleri, geri çekilecek,
2. Adaya çıkmış olan Türk askerleri, Türklerin yaşadıkları bölgelere sokulacak,
3. Şu anda tuttukları bölge de nihai çözüme kadar Türk kontrolünde kalacak,
4. Derhal bir konferans toplanacak.” (Mehmet Ali Birand, agy, s.144)

“Her şey, başından sonuna kadar Kissinger'in kafasındaki senaryo dahilinde geçmişti.

Zaman zaman beklemediği olaylarla da karşılaşmış, ancak hiçbir zaman kontrolü tamamen kaybetmemişti...Amerika'nın amacı, Makarios'tan kurtulmaktır. Onun etkisini azaltacak her harekete göz yummaya hazır. Geri dönüşüne kadar da bu yolda çaba harcadı. Ortadoğu gibi çok tehlikeli bir bölgede söz sahibi olabilecek Kıbrıs Adasında, tarafsızlığa özenen ve Sovyetlere doğru kayabilme ihtimali olan bir lider istemiyordu. Makarios'un, İngiliz üslerini çıkartma niyetleri ve tarafsızlarla sıkı ilişkileri Washington'u açıkça rahatsız ediyordu. Bundan dolayı Makarios'a karşı darbeyi, haberi olduğu halde önlemedi. Bir taşla birkaç kuşu birden vurabilecekti:

1. Makarios'un yerine ABD çizgisine daha sadık bir kişi gelecekti,
2. ABD'yi zaman zaman rahatsız eden Ecevit de müdahale edemediği takdirde iç politikada hırpalanabilecekti,
3. Türkiye müdahale ettiği takdirde, Kıbrıs içindeki denge değişmiş olacaktı, o kadar. Hatta Türkiye, Kıbrıs'ın Sovyet etki sahasına kaymaması için, daha da sağlam bir garanti sayılmaz mıydı? Yunanistan'ın Türkiye'ye tepki gösterip saldırması ise mutlaka durdurulacaktı,
4. Artık ayak bağı haline gelen Cunta'da belki değiştirilecek, ancak yerine yeni bir Cunta ekibi veya ılımlı politikacılar oturacaklardı,
5. Cerahetlenmiş Kıbrıs yarısı da böylece ameliyatla halledilmiş olacaktı.” (agy, s.147-148)

BARİŞ HAREKATI SAVAŞ HAREKATINA DÖNÜŞTÜ

Nitekim ABD'nin hedeflerinden birçoğuna ulaşılmıştı. Ama “ilk günkü barışçı yaklaşım 21 Temmuz Pazar sabahından itibaren değişiverdi ve ÖLÜM yağmuru bütün gün devam etti. Kıbrıs bir cehennem adası haline dönüşmüştü.” (agy, s.167)

22 Temmuz 1974 akşamı bir basın toplantısı düzenleyen TC Başbakanı Ecevit şöyle konuşmuştu:

“Harekatımızın ilk safhasında, ilk HEDEF Türklerin denize açılmalarına olanak sağlayacak emin bir bölgenin ele geçirilmesi ve Ada'daki Türk varlığını güçlendirmek olmuştur. Bu amaca ulaşılmıştır. Bu bölge daimi bir KUVVET BÖLGESİ olacaktır ve bu bakımdan Türkiye'nin kuvvet açısından hareket etmesi nedeniyle Kıbrıs için bulunacak nihai çözüm de etkilenecektir.” (agy, s.234)

“22 Temmuz günü varılan sınırlar, Türkiye'nin nihai siyasal çözümü elde etmesi için o anda yetersizdi. Ancak, durum 2. safhada belli olacaktı. Her şey ona göre hazırlanmıştı.” (agy, s.235)

Birand, “İkinci hareket başından beri biliniyor muydu?” sorusuna, hükümet yetkililerinin şöyle yanıt verdiklerini yazmaktadır:

“Evet, tüm planlar iki safhalydı. İki hareket arasında bir boşluğun bulunması da teknik zorunluluktan. Hem bu zorunluğa uymak, hem de BM'nin ateşkes çağırısına uyarak, Türkiye'yi antipatik bir duruma sokmamak için durulmuştu.” (agy, s.240-241)

“Türkiye hiç durmadan adaya asker yığıyordu. Cenevre'de, NATO'cular arası bir konferansla Ada'nın bağımsızlığının tamamen kaldırılma varsayımı, Moskova'yı kaygılandırıyordu. Ankara'ya başında gösterdiği sempatiyi değiştirmeye başlamıştı.” (agy, s.268)

GÜNEŞ ESAS AMACI AÇIKLAMİŞTİ

Güneri Cıvaoglu şöyle yazıyor:

“Birliklerimiz Girne kıyılarına yığınak üstüne yığınak yapıyordu, ama birkaç kilometre içerilere kadar dahi girememiştik. Cenevre'deki görüşmelerin kahve molalarında merhum Turan Güneş (dönemin Dışişleri Bakanı) “Ada'nın kuzeyine öylesine asker, araç, gereç yığdık ki Ada kuzeyinden su almaya başladı, batmaya başlayacak neredeyse” diye nükteler yapıyordu. Ama...Çok da kaygılıydı. Girne kıyılarında dar bir şeride yaptığımız bu yığınağa müthiş bir baskın, hepsini sulara dökebilirdi...

Bir an önce harekatın ikinci bölümü başlatılmalı, birliklerimiz Ada'nın içlerinde sağlam, doğal mevziler kazanarak iyice ilerlemeliydiler. Ada'nın yarısını almalydık...

O zamanlar Cenevre'de bu harekatımız üzerine yapılan görüşmeleri izleyen gazetecilerden beraber olduğumuzu anımsadığım rahmetli Örsan Öymen, Mehmet Barlas, Mehmet Ali Birand'dır.

Güneş'in “Ada'nın yarısına kadar işgal edilmesi gerekir” sözleri üzerine kaygıyla şöyle sormuştuk: “Ya sonra? Bırakırlar mı orada süperler?” Merhum Turan Güneş o her zamanki bilgeliği ve doğallığıyla yanıtlamıştı bizleri:

“Hele biz oralara kadar ilerleyelim, Ada'nın yarısını alalım, oldu bittiyi yapalım...20 yılda sökemezler bizi oradan...Ondan sonrası da Allah kerim. Birbirini tanımayan, birbirinden farklı Türk ve Rum nesilleri artık birarada kimse yaşatamaz.”

Gerçekten...Bakınız aradan 20 yıl geçti. Merhum Turan Güneş'in siyaset görüşü gerçekleşmiş bulunuyor. Ve Türkleri kimse söküyor.” (Sabah gazetesi, 19 Temmuz 1994)

TÜRK ASKERİ GERİ ÇEKİLMEMEYECİ

“Kıbrıs Barış Harekatı ve Sonrası” başlığı altında anılarını kaleme alan ve Cenevre görüşmelerine katılmış olan diplomatlardan Ecmel Barutçu, şöyle yazmaktadır:

“(Cenevre'de) Anlaşma metni üzerinde en ziyade müşkülât çekilen nokta, Türk kuvvetlerinin adadan çekilmesiyle ilgili madde oldu. Bu maddenin ilk mutabık kalınan metni; siyasi çözüm üzerine Türk askerlerinin geri çekileceğini söylüyordu. Bu madde Ankara'da büyük hiddet yarattı...Çok geçmeden Kıbrıs Barış Harekatı sırasında Ecevit ile Dr.Kissinger arasında kurulmuş olan telefon diplomasisi yeniden harekete geçti. Böylece anlaşma metnindeki dördüncü madde doğdu. Bu madde iyice okunursa görülür ki, Türk kuvvetlerinin adadan geri çekilmesi diye bir mesele yoktur. Bu madde Dr.Kissinger'e daha sonra “Türk ordusu bir yere girdi mi, en az 300 sene kalır” dediartecek şekilde kaleme alınmıştır. Bu sonuç, doğrudan Bülent Ecevit'in müdahalesiyle sağlanmıştır.” (Cumhuriyet gazetesi, 25 ve 26 Temmuz 1992)

(devamı 12'de)

...taksim'in 25. yıldönümü

(11'den devam)

SÖZÜNÜ ÇİĞNEYEN ÜÇ GARANTÖR ÜLKE

Görüldüğü gibi, Kıbrıs Cumhuriyeti devletin bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğünü güvence altına almış üç garantör ülkeden Yunanistan, bu ilkeleri ayaklar altına alıp, Kıbrıs'taki uzantıları eliyle yasal hükümete ve Cumhurbaşkanına karşı bir darbe düzenlemiş, Türkiye ise bozulan anayasal düzeni yeniden oluşturmak için askeri müdahale yaptığı adanın %37'lik bir bölümünü denetimine alarak, 25 yıldır ne askerlerini geri çekmiş, ne de öngördüğü federal (?) çözümü uygulatabilmiştir. Adada iki askeri

egemen üs bulunduran İngiltere ise, bütün olanlara uzaktan bakmış ve sorumluluklarını yerine getirmeye yanaşmamıştır.

FEDERASYONDAN KASIT TAKSİMDİ, İKİ AYRI DEVLETTİ

Aslında Türkiye'nin resmi tez olarak öne sürdüğü "federal çözüm", adanın taksimini kalıcılaştırmaktır. Daha anlaşmazlığın ilk yıllarında, TC Başbakanı İsmet İnönü, 8 Eylül 1964 tarihinde, TBMM'de Kıbrıs'ın geleceği ile ilgili politikalar tartışılırken, şöyle konuşmuştu: "Muahede hükmü dahilinde bulunmak için resmi ağızdan taksim sözü ile değil, federasyon şekli ile münakaşaya başladık." (Dışişleri Belleteni, Ekim 1964, Sayı:2, s.63) Nitekim BM arabulucusu Dr.Galo Plaza da 26 Mart 1965 tarihli raporunda Türk tarafının federal çözümle, iki toplumun coğrafi olarak ayrılığını sağlamak istediğini vurgulayarak (paragraf 150), hem Türkiye hükümetinin, hem de Kıbrıs Türk toplumunun verdikleri planda (paragraf 73-75) Kıbrıs'ta otonom Türk ve Rum devletlerinin oluşturulmasını amaçladıklarını vurgulamıştı. Plaza'nın "federal rejimlerin kurulması için bölgesel temel gereklidir ve bu temel Kıbrıs'ta yoktur" görüşü, 20 Temmuz ve 14 Ağustos 1974 askeri hareketleri ile Türkiye tarafından zorla dayatılarak var edilmiştir. Daha sonraki yıllarda gerek TC hükümeti yetkilileri, gerekse iktidardan uzaklaşmış olan zamanın başbakanı Bülent Ecevit, Türkiye'nin Kıbrıs'a yaptığı askeri müdahalenin adanın taksimine yönelik olmadığını vurgulamışlar, ama eylemleriyle de bu coğrafi ayrılığın kalıcılaşması için ellerinden geleni yapmışlardır. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin denetimi altında tutulan adanın %37'lik bölümü üzerinde ilan edilen Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti adlı devletçik, bugün sadece Türkiye

tarafından tanınmakta olup, BM örgütü, hiçbir üye devletin KKTC'yi tanımaması gerektiğini ve bu ilan kararının geri alınmasını talep etmiştir.

"TÜRK MÜDAHALESİNİN BAŞKA AMAÇLARI VARDI"

İngiltere Dışişleri Bakanı Callaghan 26 Temmuz 1974'de Cenevre'deki Türk heyetine ne demişti? "Siz bir bataklığa giriyorsunuz. İngiltere'nin İrlanda'daki durumuna benzer duruma düşebilirsiniz. Bunun için bir anlaşma imzalayıp, askerlerinize geri dönüş için kapıyı açık bırakmazsanız, ileride batarsınız." Callaghan, 13 Ağustos 1974'de ise şöyle diyordu: "Mr.Güneş bu sözlerimi unutmayın. Bugün Kıbrıs ordunuzun esiridir, ancak yarın ordunuz Ada'nın esiri olacaktır." (M.A.Birand, agy, s.301 ve 466) Kıbrıs Türk tarafı temsilcisi Rauf Denktaş ne demişti? "Biz coğrafi esasa dayanan, güvenlik içinde yaşayabileceğimiz bir bölge ve idarede de taksimi istiyoruz. Gerisi hayaldir. 1960 Anayasasına dönüş gibi." (agy, s.416) Kıbrıs Rum tarafının temsilcisi Glafkos Kliridis ne demişti? "Türk ordusu müdahalesini Garanti Anlaşmasına göre yaptıysa, 1960 Anayasasının öngördüğü esaslar çerçevesinde, Türk ve Rumlardan oluşacak bir hükümet kurmaya hazırız. Eğer 1960 Anayasasında değişiklik yapılmasını istiyorsanız, bunun silah tehdidi altında yapılmayacağı bilinmelidir." (agy, s.413) Demek ki sorun, dün ne idiyse, bugün de odur. Yeter ki uluslararası hukuk ve insan haklarına saygı temelinde verilen sözlere sadık kalınsın ve Kıbrıs sorunuyla ilgili olarak alınmış bulunan onlarca BM kararı hayata geçirilsin. 21. yüzyıla bir kala, fetih edebiyatına son verilsin.

-SÜRECEK-

GERÇEK Selim Kurtuluş

Aferin Soros'a

Bir ay önce Türkiye'de Ören'de gerçekleşen Uluslararası İşçi Sınıfı Dayanışma Konferansında ortaya konan olgular emperyalizmin kendi bunalımını emekçilere ödedeceği üzerinde yoğunlaşmıştı. Bu tespit tüm dünya için geçerliydi.

Eğitimden sağlığa, konuttan ulaşım, sosyal güvenlik sendikalaştırmaya kadar bir dizi azgın karşı saldırı. Sürekli dağınlığı yaşayan işçi sınıfı ve emekçiler bu saldırılara karşı şaşkın ve dağınık. bu dağınıklık saldırıların boyutunu ve hızını artırmaktadır.

Nitekim ülkemizde başta sosyal güvenlik kurumlarının battığı ve özelle-kamu arasında eşitsizlik doğduğu mantığından hareketle "Tek tiplilik" deli gömleği hazırlanmıştır. Sosyal Sigortalılarla Kamudan emekli olanlar eşitlenecekmiş. Bu eşitlenme, sürünen SSK'luların seviyesine indirilerek yapılmak istendiği taktirde kime ne getirecek?

Yakın tarihte İhtiyat Sandığı ve SSK'nın mali birikimleri birçok marifetle bir avuç hırsıza aktarılıp yok edildi. Belli ki bu aktarma artırılmak isteniyor.

Uzun lafın kısıası Emeklilik yaşı yükseltilecek, Primler ve prim süreleri yükseltilecek, Emeklilik ikramiyesi ve emeklilik maaşı da düşecek.

Kim istemiş bunları? Bu taslak Ankara'da hazırlanıp halkımızın önüne acemi bürokratlarca sürüldü.

İMF Türkiye'ye dayatır. Bizim IMF'miz Türkiye'de bize. Vay yahu analar IMF mi oldu? IMF'ler ana mı?

Yakın tarihte Türkiye'ye gelen IMF heyeti sosyal harcamaların kısılmasını kredi için şart koştu. Bu da yetmedi ünlü spekülör haydut Soros Türkiye'ye gelerek "Eğer sosyal devlet politikaları sürdürürseniz yabancı sermaye ülkenize gelmez." diyor. Ne diyor? Ne diyor? Emekçi halk yığınlarına yine onların vergileri, primleriyle oluşan havuzdan birşey verirsiniz yabancı sermaye gelmez. Yabancı sermaye bu havuzlar hortulamak için gelir demek. Bu yabancı sermaye kimler? Başta ABD ve Batılı Tekeller, Tröstler ve onların örgütü IMF, Dünya Bankası.

Adamlar tüm dünyaya "sosyal devletin son kırıntılarını da kaldırım" talimatını verirken Amerika'nın Sesi Radyo'sunun Türkçe yayın bölümü haberlerinde ilginç bir haber:

ABD de bu yıl 90 milyar dolar bütçe fazlası oldu. Ötümüzdeki yıl da bu rakam 130 milyar dolar beklenmektedir. Haberin kaynağı Başkan Bill Clinton. Bu bütçe fazlalığı nereden diye sorarsanız, Madenlerde, fabrikalarda, okullarda, işyerlerinde ömür tüketen dünya emekçilerinin alın terinin yabancı sermaye kanalıyla ABD'ye akmasıdır.

Peki Bay Clinton bu bütçe fazlalığını ne yapacakmış? Habere göre Cumhuriyetçiler bu fazlalığın vergi indirimlerinde kullanılmasını istiyorlarmış. Yani ülke burjuvazisine ikram. Clinton ise bu bütçe fazlalığını emeklilik fonlarına aktarıp emeklilik koşullarını daha da rahatlatmış.

Vay canına. Aynı dünya, aynı atmosfer, aynı iki kollu, iki bacaklı insanlar ama dünyanın %90'ında yoksulluğa yoksulluk dayatılırken, %10'una da sus payı için refah mı dayatıyorlar acaba?

KIBRIS SORUNU İLE İLGİLİ OLARAK NE DEMİŞLERDİ?

TC Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Cemal Tural:

"Bugün Kıbrıs meselesi diye bir mesele yoktur. Kıbrıs meselesi bazı çıkarıcıların kendi menfaatleri için uydurdukları balonlardan ibarettir. Kıbrıs'ta bir Ali ile Alekko kavgası vardır, fakat iki kişinin kavgası için bir ordu çağırılmasına lüzum yoktur ve olanlar çıkarıcılar tarafından büyütülmektedir." (Halkın Sesi, 11 Ekim 1966)

1986 yılında TC Başbakanı T.Özal'la birlikte KKTC'yi ziyaret eden işadamı Ali Koçman:

"Türkiye'ye döner dönmez Yeniköy'de veya Büyüka'da 150 bin kişinin yaşadığı bölgelerde Cumhuriyet ilan edeceğim ve hükümet kuracağım!"

Hadi Uluengin:

"Türkiye'nin gerçekçi saptamalardan yola çıkarak, kalıcı ve adil bir sonuç için iyi niyetle masaya oturması, dış politikada onyediy yıldır taşınan kamburu hafifletecektir. Ülkemizin çıkarları ve aklıselim bunu gerektirmektedir." (Hürriyet, 6 Temmuz 1991)

Sedat Ergin:

"Bağımsızlık ilanını birlikte planlayan Türkiye'deki askeri yönetim ile Kıbrıs Türk lideri Rauf Denktaş'ın o tarihteki gerçek hedeflerinin federasyon olmadığı bir sır değildir...Türkiye KKTC'nin geleceği konusunda ne yapacağını tam olarak bilememiştir. Sonuçta bugünkü noktaya gelinmiştir. Türkiye ile KKTC'nin artık federasyondan kaçabilmeleri güç gözükmektedir. Hiç olmazsa bundan sonra eski hataların tekrarlanmaması için geçmişin bir özeleştirisinin yapılmasında yarar vardır." (Hürriyet, 7 Temmuz 1991)

Engin Ardıç:

"Kıbrıs işinin de bir şekilde artık çözümlenmesi gerekmektedir. Çünkü tam on yedi yıldır, ne on yedisi, tam otuzaltı yıldır kabak tadı vermiştir Kıbrıs konusu. Kıbrıs uğruna çektiğimiz ve çekeceğimiz acılar da artık yormuş, bezdirmiştir bizleri. Konuyu "toplumlararası görüşmelerde" sürüncemede bıraktığımız sürece daha

kırkaltı yıl da böyle sürüp gidecektir...Kıbrıs meselesi bir şekilde çözülmeden Türkiye hiçbir yere, hiçbir düzeye yönelemez. Bir şekilde çözmek, ille de satmak anlamına gelmez." (Sabah, 8 Temmuz 1991)

Mehmet Altan:

"KKTC'deki "tek adam iktidarı" ile bu iktidardan avanta alanların çıkarları sürebilsin diye Kıbrıs sorununu çözümsüz bırakmak ve Türk halkını siyasi bir çıkmazın içine itmek de "vatanseverlik" sayılamaz." (Sabah, 10 Temmuz 1991)

Prof.Dr.Asaf Savaş Akat:

"Türkiye, çareyi hep statükoyu muhafaza etmekte arıyor. Türkiye çözüm üretmiyor, çünkü ciddi sorunları tartışmaktan korkuyor. Kıbrıs sorununda biraz farklı fikir söyleyeni, hemen vatana ihanet filan gibi ağır suçlamalarla susturma yoluna gidiyor. Oysa, ancak sorunları tartışarak, hükümetin ya da devletin bakış açısından farklı bir bakış açıları üreterek sonuca ulaşabiliriz...Kıbrıs'ın Türkiye'ye fevkalade büyük bir ekonomik maliyeti vardır. KKTC, Türkiye tarafından sürekli sübvansede ediliyor. Orayı sübvansede edecek yerde, Hakkari'yi veya Şırnak'ı sübvansede etseydi, aynı kaynaklar oraya gitseydi, belki Türkiye için çok daha iyi olurdu. Tartışılmadı bunlar, hala da tartışılmıyor...Biz Kıbrıs'a askeri müdahale yapmakla siyasi açıdan, ekonomik açıdan, askeri açıdan ne kazandık? "Soydaşlarımızı koruduk" dışında söylenebilecek pek fazla söz yok. Ama başka yerlerde soydaşlarımız var. Oralara da mı askeri müdahale yapmak gerekiyor? Çifte standard kullanmıyorsak, bu soruya "evet" cevabını vermemiz lazım. Cesur olalım, biz Kıbrıs'a yapılan askeri müdahaleyi destekliyor muyuz? Belki de bazıları yanlış olduğunu düşünüyor bunun. "Hiç müdahale etmeseydik daha iyi olurdu" diyenler olabilir. Bunların tartışılması gerek. Kıbrıs sorununun çözümü, Türk insanının bu sorunu bütün cepheleriyle tartışmasından geçer. Niye halka sormuyoruz, niye referanduma gitmiyoruz?" (Aktüel, 18-24 Temmuz 1991)

Dünya köylüleri emperyalizme karşı

Dünya Köylü Örgütleri temsilcileri geçtiğimiz ay Avrupa'nın çeşitli kentlerinde gösteriler yaparak kapitalist emperyalist tekellerin ülkelerinde uyguladıkları sömürüyü ve tarımı yok etme politikalarını protesto ettiler. Dünya Köylü Örgütleri temsilcilerinden 100 kişi ve Hindistan KRRS köylü hareketini temsilen 500 köylüden oluşan gurup WTO ve GATT politikalarına karşı "Uluslararası

Karavana" adlı ve 7-14 Haziran arasında Cenevre, Bern, Basel ve Amsterdam güzergahında yer alan yürüyüş eylemini gerçekleştirdiler. Avrupa'nın 12 ülkesinde çeşitli kentlerde devam edecek eylemlerde köylüler, emperyalist tekellerin kendi ülkelerinde tarımı tahrip politikalarını protesto ederken, Avrupalı köylü örgütlerle ortak mücadele cephesi yaratmaya çalışacaklar.

PKK LİDERİ ABDULLAH ÖCALAN İDAMA MAHKUM OLDU

Sonucu önceden belirlenen mahkeme, dokuz oturumdan sonra tamamlandı ve sonuçta Abdullah Öcalan, TCK 125. maddesi uyarınca "devletin hakimiyeti altında bulunan topraklardan bir kısmını devlet idaresinden ayırmaya matuf eylemleri gerçekleştirdiği" gerekçesiyle idama mahkum oldu. Bir "show trial"dan öteye gitmeyen dava süresince T.C. burjuvazisi elindeki tüm olanakları ve kirli savaşta yaşamlarını yitiren asker ve sivillerin yakınlarını kullanarak gerek tüm Türkiye halkı, gerekse uluslararası kamuoyu üzerinde maddi manevi bir baskı oluşturmaya ve mahkemenin esasını oluşturmaya beklenen Kürt sorununu gündeme sokmamaya çalışmıştır. Abdullah Öcalan'ın mahkeme süresince sergilediği uzlaşmacı tavır da bu çabalara maalesef katkı koymuştur.

A. Öcalan'ın avukatları kararı temyize ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine götürmek için hazırlıklara başladılar.

T.C. egemenleri ve burjuva basın Öcalan'ın idam kararı ve bu kararın infazı ile sorunların çözüldüğü havasını vermeye çalışmaktadır. Ancak Türkiye'de Kürt sorunu ne Öcalan'la başladı, ne de Öcalan'ın idamıyla sona erecektir.

T.C.'DE YARGITAY KARARIYLA İŞKENCE TESCİL EDİLDİ!

Türkiye'de Manisa kentinde, DHKP/C üyesi oldukları gerekçesiyle yaşları 16-17 arasında değişen 14 lise öğrencisi gözaltına alınmış ve 26 Aralık 1995 ile 5 Ocak 1996 tarihleri arasında süren gözaltı boyunca 10 polis tarafından işkenceye tabi tutulmuşlardı. Daha sonra, söz konusu 10 sanık işkenceci polis aleyhine 70'er yıl hapis cezası istemiyle dava açılmış, fakat Manisa Ağır Ceza Mahkemesi sanıkların beraatine karar vermişti.

Bu karar üzerine Manisa Cumhuriyet Başsavcılığı temyize gitmiş ve Yargıtay 8. Ceza Dairesi sanıkları suçlu bularak yerel mahkemenin kararını bozarak sanıkların cezalandırılmalarını istemişti. Manisa Ağır Ceza Mahkemesi eski kararında direnmesi üzerine dava, kararları bağlayıcı ve itiraz edilemez nitelikte olan Yargıtay Ceza Genel Kurulu'na götürüldü. Y.C.G.Kurul'u, 8. Ceza Dairesi'nin kararını 7'ye Karşılık 17 oyla onaylayarak kabul etti ve işkenceci polislerin cezalandırılmalarını talep etti. Buna göre 10 işkenceci polis 70'er yıl hapis istemiyle yeniden yargılanacaklar.

SOYGUN

(baştarafı 1. sayfada)

ortalama ölüm yaşı dikkate alındığında ikramiye sonrası kalan paranın faizinin faizi ile memurun emeklilik maaşı ödenir. Bu durumda artan bu birikimler, bilmem ne teşvik kredisi altında tüccara akmaktadır.

Şimdi ortaya konan "Tek Tip Sosyal Güvenlik" senaryosu ile memur ve işçiler tek şemsiye altına alınacakmış. Devlet kendi katkılarını yeni yasa ile sıfıra indirecek, 1987 sonrası göreve başlayan memurlarla işçiler aynı şemsiyeye sokulacak. (çünkü üst düzey bürokratlar 1987 öncesi işe başlayanlardır). Trilyonlarca açığı olan Sosyal Sigortalara, 1987 sonrası işe giren memurların bu güne kadar biriken yatırımları aktarılacak ve bu son kalan para da hortumlanacak.

Bu senaryolara karşı çalışan örgütleri erken uyandı. İşçi-memur çatışması yaratmak isteyen devlete ve tüccara karşı ortak tavıra yöneldi. TC'nin bize dayattığı bu deli gömleğini çalışanların giymeyeceği ve mezarda emekliliğe karşı çıkacağı günler yakındır. Devlet bu saldırı yasa tasarısını geri çekmek zorundadır.

Bir avuç vurguncunun yarattığı krizler onbinlerce emekçiye yüklenemez. Krizi yaratanlar krizin faturasını ödemelidirler.

ANKA KUŞU A.SAVAŞ

HUKUK NEYİN PEŞİNDE?

Hukuk neyin peşindedir, sizce?

Tabii ki, GERÇEK'in diyeceksiniz...

Gerçek mutlak değildir mutlaka; zamana, mekana göre değişir.

Zamanımızda her görünen, duyulan, koklanan, hissedilen şey gerçek olmayabilir pek ala...

Felsefeye dalmaya gerek yok. Basit anlamda gerçek ile yetinelim ve ülkemizdeki hukuk ile gerçek bağıntısını deşelim aklımızın erdiğince.

Biliyorsunuzdur herhalde; Denктаş'ın Avrupa gazetesi ve Arif Hoca'nın da dahil olduğu bazı yazarları hakkında açtığı dava 30 Haziran duruşmasında, Adli tatilin 1 Temmuz'da başlamasıyla, 28 Eylül'e ertelendi.

28 Eylül'de, davalıların savunmalarını içeren hitaplarını yapmalarıyla dava karara kalacak. Neyin kararı?

İlginç noktalar var bu davada...

Örneğin, Şener Levent'in Arif Hoca tarafından kendisine nakledilen (Hoca'ya da bizzat Kemal Coşkun anlatmış) bazı olayları yazmış gazetesinde. Bu olayların gerçek olmadığını, Şener'in maksatlı olarak yalan haber yazdığını iddia eden Denктаş Şener'i dava etmiş.

Aynı şekilde, gene Denктаş ile ilgili, Klerides'in kitabında yeralan bazı iddialar var. Bunları da yazdıkları için davacıdır Denктаş.

Klerides yalan söylüyor diyor. Peki ama, Klerides yalan söylüyorsa, niye onu değil de Şener'i dava etti Denктаş?

Geçelim bunları ve gelelim gerçek'e...

Nasıl çıkacak gerçek meydana?

Kim yalan söylüyor? Denктаş mı, Klerides mi?

İki başkandan biri yalancı. Ama kimin yalan söylediği ile ilgilenmiyor bizdeki hukuk.

Diyelim, gerçek'in ortaya çıkabilmesi için Klerides'in mahkemeye getirilmesi ve sorgulanması mümkün değil, ki öyle...

Pekii, ama Kemal Coşkun'un getirilmesi mümkün değildi? Bal gibi de mümkündü...

17 Haziran tarihli duruşmada yargıç: " gerekirse, tutuklar getiririz" demişti halbuki...

İzleyenler umutlanmıştı bir an, en azından bu konuda gerçek ortaya çıkacak diye. Ama, bir sonraki duruşmada yargıç reddetti Kemal Coşkun'u mahkemeye tanık olarak getirmeyi; "getirebilirsen sana iki gün mühlet, sen getir" dedi Şener'e.

Bu tür davalarda yasa böyleymiş meğer. Yani hukuk gerçek'i bulmak zorunda değilmiş illede...

Pekii, karar neye göre verilecek?

Gerçek bulunmadan verilecek kararın ne GERÇEKLİĞİ olacak?

Lise yıllarımdan hatırlıyorum, hoca bir konu seçer, bir grup olumlu yanını alır, diğeri olumsuz yanını ve tartıştık kıyasıya...

Kimin doğru, kimin yanlış söylediği onca önemli değildir bu tür ayışmalarda. Önemli olan konuyu sunuş şekliniz ve inandırıcılığınızdır.

Gerçek dışı temeller üzerine kurulu görüşlerin kazandığı çok olur bu tür tartışmalarda.

Denктаş-Avrupa davasında da aynen böyle oluyor.

Davacı Denктаş ve Veziroğlu, iki kıdemli avukat, davalı Şener ve Arif Hoca...

Kim kazanır dersiniz bu ayışmayı; gerçek'in peşinde olmayan bu davayı?

mini yorum

Tek Tip Sosyal Güvenlik yasa tasarısı hazırlıkları sürerken sendikalar, demokratik kitle örgütleri ayaga kalktı. Emeklilik ikramiyesine tırpan. Emeklilik maaşına tırpan. Emeklilik yaşı yükseltilerek "mezarda emeklilik" dayatılıyor.

26 Haziran 1999 tarihli Milliyet Gazetesi'nin 7'ci sayfasında sürmanşet "Memurun emekli maaşına tırpan". Altta "memurun kaybı yüzde 36 olacak". İkramiye düşecek, primler yükselecek, emeklilik yaşı yükselecek.

Ünlü spekülör Soros Türkiye'yi ziyaretinde "eğer ülkenize yabancı sermayenin gelmesini istiyorsanız, sosyal devlet olmaktan vazgeçeceksiniz" dedi.

"Sosyal güvenlik, sağlık, eğitim, konut, ulaşım gibi sosyal devlet anlayışını terk edip, bu kaynakları sermayenin cebine aktarmalısınız" diyor Soros. Bizim Sorosumuz TC de bize aynı dayatmayı yapıyor.

Ama yağma yok. Sömürgeciliğin 25'ci yılında artan pervasız saldırılar "vatan, millet, sakarya"yla örtülemez.

Emperyalist G-8 zirvesine büyük tepki

18-20 Haziran tarihleri arasında Almanya'nın Köln kentinde, G-8 olarak adlandırılan ve ABD, İngiltere, Almanya, Fransa, İtalya, Japonya, Kanada ve Rusya emperyalistlerinin oluşturduğu "Zenginler Kulübü"nin doruk toplantısı yapıldı. Toplantıda, emperyalist güçler Kosova'nın paylaşım planını, emperyalist ülkelere olan borçlarını ödeyemeyecek kadar yoksullaşan 40 ülkenin ekonomik durumunu ve Ukrayna'daki nükleer santrallerin finans sorununu görüştüler.

Doruk toplantısı süresince Köln, Londra ve New York'ta binlerce işsiz ve yoksulun katıldığı ve kapitalist sömürünün lânetlendiği kitle gösterileri yapıldı.

Köln'deki Gösteriler

Almanya ve Avrupa'nın değişik kentlerinden Köln'de toplanan 50 bin kişi G-8'ler tarafından dünya ülkelerine empoze edilmeye çalışılan liberal ekonomik politikaları protesto ederken, 20 bin kişilik bir başka grup şehir merkezinde kapitalizmi protesto etti. İlk gösteriyi örgütleyen "Erlasjahr 2000" (Anlaşma Yılı 2000) hareketi ekonomi politikaların değiştirilmesini talep eden 17 milyon imzalı bir muhtırayı Alman Başbakanı'na sundu.

ABD'deki Gösteriler

New York kentinin iş merkezi Wall Street'te Borsa'nın önünde toplanan binlerce Amerikalı yoksul ve işsiz bir gösteri yaptılar. Bu gösteride bir konuşma yapan şair

Mitchel Cohen, konuşmasındaki "Bu bir protesto değil, global kapitalizm aygıtına karşı bir başkaldırı şenliğidir" sözleriyle bu gösterinin içeriğinin altını çizdi.

San Francisco kentinde de 500 kişilik bir grup kent

iş merkezinde G-8 doruğunu protesto eden bir gösteri düzenledi.

Londra'daki Gösteriler

Londra'da iş ve finans merkezi City'de düzenlenen "Kapitalizme Karşı Karnaval" eylemine 5000 kişilik gösterici bir kitle katıldı. Poli,sin müdahalesi ile çıkan çatışmalarda Borsa ve Mc Donald's binaları tahrip edildi, bir banka ve çok sayıda araba yakıldı.

Az gelişmiş ülkelerin borçlarının silinmesi, IMF ve Dünya Bankası'nın protesto edilmesi ve silâh satışlarının durdurulmasını talep etmek için City'de toplanan göstericileri polis engellemeye çalıştı. Araçlarını göstericilerin üzerine sürdü. Bir kadın ve bir erkek araçlar tarafından ezildi. Bunun üzerine öfkeye kapılan göstericiler Borsa ve McDonald's binalarının da aralarında bulunduğu bölgedeki binalara saldırarak zarar verdiler, arabaları yaktılar. Takviye polis güçlerinin gelmesiyle çatışmalar şiddetlendi ve aralarında dört polisin de olduğu çok sayıda kişi yaralandı. Gösteriler ve olaylar sırasında Londra merkezindeki trafik durdu, iş ve finans merkezleri kapanmak zorunda kaldı.

Emperyalistler sonunda kosovayı paylaştılar

Yugoslavya'nın 1 Haziran tarihinde G-8'lerin Kosova sorunu çözüm planını ve askerlerini Kosova'dan çekmeyi kabul etmesinden sonra 10 Haziran'da NATO emperyalistleri hava bombardımanının durdurdular. G-8 planına göre Kosova'ya giren ABD, Alman, İngiliz, Fransız, İtalyan ve Rus emperyalistlerinin askeri birlikleri Kosova'yı aralarında paylaştılar. İngilizler Priştine bölgesine, Fransızlar kuzey batı bölgesine, Amerikalılar Makedonya sınırındaki Grijilane bölgesine, Almanlar güney batıdaki Prizren bölgesine, İtalyanlar Arnavutluk-Karadağ sınır bölgesine ve Ruslar Priştine havaalanına yerleştiler.

İkibuçuk aylık bombardıman sırasında Yugoslavya yolların, köprülerin, santrallerin, rafinerilerin, fabrikaların, hastanelerin oluşturduğu altyapı tesislerinde büyük kayıplar verdi. 2000 civarında sivil ve 450 civarında asker yaşamını yitirdi. Askeri araç-gereç ve tesisler açısından ise kayıpların asgari düzeyde olduğu açıklandı. Bu da NATO propagandasının aksine, bombardımanın askeri hedefleri vurması açısından ne kadar başarısız olduğunu gösterdi. Bu süre içerisinde, Sırların Kosovalı Arnavutlara karşı uyguladıkları etnik temizlik katliamları sonunda 2000 civarında Arnavut'un öldürüldüğü tahmin edilmektedir.

N A T O birliklerinin Kosova'ya girmesiyle birlikte, Sırp katliamlarından kaçıp ve toplam sayıları 850 bini bulan Kosovalı Arnavut mülteciler, geri dönmeye başladılar. Arnavut mülteciler geri dönerken bu kez de Kosovalı Sırlar göç etmeye başladılar. NATO birlikleri, U Ç K militanlarının ve Arnavut sivilinin Sırlara yönelik intikam

saldırılarını önlemekte güçlük çekiyor. KFOR adıyla adlandırılan NATO emperyalist birlikleri, Sırp ordusuna karşı silâhlı savaşı reddederek, Kosovalı Sırp ve hain ilân ettiği Arnavut sivilere karşı sürdürdüğü teröre engel olamamaktadır.

Sonuçta emperyalist güçler, özellikle de ABD emperyalistleri amaçlarına ulaştılar ve Balkanlarda askeri üsler elde ettiler. Arnavutları Sırp faşizminden sözde kurtardılar. Şimdi sorun kurtarılanların kurtarıcılardan nasıl kurtulacakları sorunudur!

ROMANYA'DA GREV DALGALARI

Romanya'nın Brasov kentinde, Balkanların en büyük traktör ve tarım aletleri fabrikasında çalışan 14 bin işçi, fabrikanın özelleştirme adı altında otomotiv tekeli Volvo'ya peşkeş çekileceği gerekçesiyle Haziran ayı başında greve gitti. Özelleştirme programına göre 7 bin işçi işten atılacak.

İşyerinin korunması ve modernize edilmesini talep eden işçiler bu taleplerinden taviz vermeyeceklerini açıkladılar. Brasov işçilerinin grevi hemen hemen tüm Romanya halkı tarafından desteklenmektedir. Renault patentli Dacia otomotiv fabrikasında çalışan 7 bin işçi traktör fabrikası işçileriyle dayanışma grevine girdi. Bükreş metrosu işçileri de dayanışma için saat 16.00'dan sonra iş bırakma eylemine başladılar. Tekstil fabrikalarından Spalat'ta çalışan 3500 işçi de yine fabrikalarının özelleştirilmesine karşı greve başladı. Brasov işçileri hemen her gün yürüyüşler ve yol işgalleri düzenleyerek seslerini duyurmaya çalışıyorlar. Kendilerine engel olmaya çalışan güvenlik güçleriyle de çatışmalara giriyorlar.

GÖRÜŞÜN!

(1'DEN DEVAM)

halkına dayatmamış mı? O zaman fetihçi Ecevit'in bu ucuz kahramanlığı niye? Ecevit ve şürekası AB-ABD çelişkisinden yararlanıp "Kıbrıs krizinden neler koparabiliriz" in hesabı içindedir.

Bu gelişmeler olurken Kıbrıs'ta sol partiler ise G 8'lerin çabalarına koşulsuz destek vererek aczin ve teslimiyetçiliğin resmini çiziyorlar. "Görüşmeler başlasın" diye yırtınan bazı partiler, neyi görüşeceklerini, neyi nasıl çeceklerini söylemiyorlar. Konfederasyon sürecine ne diyorlar? Kıbrıs Halkı'nın söz, yetki, karar hakkı nerede?

Bugüne açıkça karşı çıkmayanlar, G 8'lerden çözüm bekleyedursunlar. Kosova'da da "çözüm" bulundu. Onbinlerce ölü. Milyonlarca Arnavut, Türk ve Sırp göçmen. Yanan Balkanlar. Bölgeye yerleşen NATO. İşte size çözüm!

KIBRIS'TA

SOSYALİST
GERÇEK

Sahibi: KIVILCIM Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres: Bekiroğlu İşhanı, No:1 Müftü Ziyai Sokak
Lefkoşa-Mersin 10- Türkiye

Tel - Fax:(Merkez) 0(392)2282293
(Güzelyurt) 0(392) 7144597
e-mail: onur@analiz.net

Basıldığı Yer:

Ateş Matbaası

Organize Sanayi Bölgesi, Lefkoşa

Tel: 2282215